

40 ھەدىس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ياش - ئۆسمۈرلەر ئۈچۈن ھېكايىلەر بىلەن

40 ھەدىس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

گرافىك لايىھىلىگۈچى:
ئانار گاسموۋ

مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى:

ئانار گاسموۋ

ئالاقىلىشىش ئادرېسى:

mkadir2002@yahoo.com

Бишкек шаары, Алмата көчөсү, 4-б, 5-этаж

Тел: (00996312) 53 33 12

ياش - ئۆسمۈرلەر ئۈچۈن ھېكايىلەر بىلەن

40 ھەدىسى

مۇئەللىپ: پروفېسسور دوكتور م. ياشار كاندەمىر

تۈركچىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: مەريەم

باشاق نەشرىياتى

مۇندەرىجە

6	كېرىش سۆز
8	قۇشلار
10	تىكەن
12	پەلتۇ
14	ئەينەك
16	غاددار
18	جىن - ئالۋاستى
20	جەننەتتىكى خوشنا
23	چىش ئاغرىقى دورىسى
25	پورتىمال
28	زەھەر
30	كەمەر
32	ئاچچىقلىنىش
34	بەسلىشىش
36	ئالتۇنلار
38	ئوغرى
41	لوقما
43	پۇل
45	ۋاستىچى
47	مۆكۈ - مۆكۈلەك
49	چىدىماس
52	گىلاس دەرىخى

- 54..... ئوغۇل
- 57..... ئوغلاق
- 59..... مەرىپەتلىك بالا
- 61..... سۇلياۋ قاچا
- 64..... قەلەم
- 65..... يالغانچى
- 68..... كەشتانى دەرىخى
- 71..... ئەكس سادا
- 73..... نان
- 74..... پىخسىق
- 76..... ئاياغ
- 78..... ئاپتوموبىل
- 80..... دۇمان
- 82..... كېسەك
- 85..... مېھمان
- 87..... ئوتۇنچى
- 90..... قانلىق تىغ
- 93..... ئىت
- 94..... سېرىق كالا
- 96..... مەنبە

كىرىش سۆز

مەرھابا، سۆيۈملۈك بالىلار!

ئۇلۇغ رەببىمىز بەندىلىرىنىڭ بەخت-سائادەتمەن بولۇشىنى خالايدۇ. شۇڭا بەندىلىرىگە بەخت-سائادەت يولىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن پەيغەمبەرلەر ئەۋەتكەن. پەيغەمبەرلەر ئىنسانلارنىڭ رەھبىرى ۋە ئۇستازىدۇر. ئۇلار ئىنسانلارغا ھەم ئاللاھتائالانىڭ بۇيرۇقلىرىنى، ھەمدە دۇنيادا قانداق ياشاش كېرەكلىگىنى ئۆگىتىدۇ. تونجى پەيغەمبەر ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن باشلاپ ئاخىرقى پەيغەمبەر مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگىچە ئەھۋال مۇشۇنداق بولغان.

پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىنىڭ ھەدىس دەپ ئاتالغانلىقىنى بىلىسىلەر. ئۇلۇغ رەببىمىزنىڭ بۇيرۇقى بولغان قۇرئانى-كەرىمنى بىزگە ئېلىپ كەلگەن پەيغەمبىرىمىز بۇ ئىلاھىي بۇيرۇقلارنى ھەدىسلەر بىلەن چۈشەندۈرگەن. سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىز بىزگە ھەم دۇنيادا ھەمدە بۇ دۇنيادىن كېيىنكى ئاخىرەت ھاياتىمىزدا بەخت-سائادەتمەن بەندىلەردىن بولۇش ئۈچۈن نېمە قىلىشىمىز كېرەكلىگىنى ھەدىسلىرىدە ئۆگەتكەن.

ئۇلۇغ رەببىمىزنىڭ بۇيرۇقلىرىنى ياخشى چۈشىنىش، گۈزەل دىنىمىزنى تولۇق ئۆگىنىش ئۈچۈن ھەدىس-شەرىفلەرنى كۆپ ئوقۇشىمىز كېرەك. بىر قانچە يۈز يىلدىن بېرى نۇرغۇنلىغان دىنىي ئالىملىرىمىز پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىدىن قىرىق ھەدىسلىك قوللانمىلار تەييارلاش

ئارقىلىق ھەدىس-شەرىفلەرنى مۇسۇلمانلارنىڭ ئاسان
ئۆگىنىشىگە شارائىت ھازىرلىغان.

مەنمۇ سىلەر ئۈچۈن يازغان قىرىقنچى كىتابىمنىڭ
پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىدىن توپلانغان بىر قىرىق
ھەدىس گۈلدەستىسى بولۇشنى ئارزۇ قىلدىم.
ھېكايىلەرگە ئامراق ئىكەنلىكىڭلارنى بىلگەنلىكىم
ئۈچۈن، ھەدىسلەرنى ھېكايىلەر بىلەن بىرلىكتە بەردىم.
ئىنشائاللاھ، كىتابىم سىلەرگە ياراپ قالار. ئەگەر
كىتابىمنى ياقتۇرساڭلار، ماڭا دۇئا قىلىشىڭلارنى ئۈمىت
قىلىمەن، قەدىرلىك بالىلىرىم.

ھۆرمەت بىلەن: م. ياشار كاندەمىر.

قۇشلار

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر ئوۋچى دەريا بويىدا تور يېپىپ ئولتۇرۇپتۇ. تورنىڭ ئىچىدىكى يەملەرگە ئالدىنغان بىر توپ قۇش تورغا چۈشۈپ قاپتۇ.

ئوۋچى تورنى يىغاي دەپ كېلىشىگىلا، قۇشلار تورنى كۆتۈرگەن پېتى پىرىدە ئۇچۇشۇپ كېتىپتۇ.

قۇشلارنىڭ ھەممىسى بىرلىكتە، بىر نىيەت بىر مەقسەتتە كۈچىنى يىغىپ، ئوخشاش بىر نىشانغا قاراپ، ئورنىمۇ كۆتۈرۈپ ئۇچۇپ كەتكىنىگە ھەيران قالغان ئوۋچى قۇشلارنى پايلاپ مېڭىپتۇ.

يولدا ئوۋچىغا ئۇچرىغان بىر كىشى:

- بۇنچە ئالدىراش نەگە ماڭدىڭ؟ - دەپ سوراپتۇ. ئوۋچى ئۇچۇپ كەتكەن قۇشلارنى كۆرسىتىپ، شۇلارنى تۇتۇشقا ماڭغانلىقىنى ئېيتىپتىكەن، ئۇ كىشى كۈلۈپ:

- ئاللاھ ساڭا ئەقىل بەرگەي! ئاسماندا ئۇچۇپ كېتىۋاتقان قۇشلارنى تۇتمەن دەپ ئەقلىڭدىن ئاداشمىغانسەن؟! - دەپتۇ. ئوۋچى:

- شۇنداق! توردا بىر قۇش بولسا ئىدى، ئارقىسىدىن قوغلاپ تۇتالمايتتىم. ئەمما قاراپ تۇر، بۇلارنى تۇتۇۋالسىمەن. - دەپتۇ.

دېگەندەك، كەچ ۋاقتى بولۇپ قاراڭغۇ چۈشكەندە، قۇشلارنىڭ ھەر بىرى ئۆز ئوۋىسىغا كېتىشنى ئويلاپتۇ. بەزىسى تورنى ئورمانلىققا تارتىپتۇ، بەزىسى تاغقا، بەزىسى

كۆلگە، يەنە بەزىسى
 چا تقا للقلارغا . . .
 ھېچقايسىسى بىر
 بىرىنىڭ گېپىنى
 ئاڭلىماپتۇ - دە ،
 تور بىلەن بىللە
 ئاسماندىن پوككىدە
 يەرگە چۈشۈپتۇ .
 شۇنىڭ بىلەن
 ئوۋچى كېلىپلا
 ئۇلارنى تۇتۇۋاپتۇ .

بىچارە قۇشلار
 ئەگەر پەيغەمبەر
 ئە لە يھىسا لامنىڭ
 ئۇشۇ ھەدىسىنى

بىلگەن بولسا ، بىر نىشانغا قاراپ ئۇچقان بولسا ، ئوۋچىغا
 تۇتۇلۇپ قالمىغان بولاتتى :

«بىر بىرىڭلاردىن ئايرىلماڭلار ، چۈنكى پادىدىن
 ئايرىلىپ قالغان قوي بۆرىگە يەم بولىدۇ .»

"فَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذِّبُّ الْقَاصِيَةَ"
 رواه النسائي .

تكەن

بۇرۇننىڭ بۇرنىسىدا بىر دۆلەتتە قورقۇنچلۇق بىر جازالاش ئۇسۇلى بار ئىكەن. جىنايەتچىلەرنى ئېچىر قاپ كەتكەن يولۋاسلارغا يەم قىلىپ بېرىدىكەن. خالايق يىغىلىپ، بۇ قورقۇنچلۇق مەنزىرىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرىدىكەن.

بىر كۈنى، جازالاندۇرۇلۇش نۆۋىتى خوجايىنىنىڭ يېنىدىن قاچقان بىر قۇلغا كەپتۇ. ئەتراپى تام بىلەن قورشالغان بىر مەيدان سەھنىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قۇلنى باغلاپ قويۇپ، ئون كۈن ھېچنەمە يېمىگەن بىر ئاچ قۇساق يولۋاسنى ئۇنىڭغا قارشى قويۇپ بېرىپتۇ. بىچارە ئادەمنىڭ يېنىغا ئوقتەك ئېتىلىپ كەلگەن يولۋاس تۇيۇقسىز توختاپ، ئۇ ئادەمنىڭ قولىنى يالاشقا باشلاپتۇ.

خالايق ھەيرانلىق ئىچىدە قاراپ قاپتۇ. سەۋەبىنى قۇلدىن سورىغاندا، قۇل مۇنداق دەپتۇ:

- بىر چاغلاردا ئورمانلىقتا بۇ يولۋاسنى ئۇچراتقان ئىدىم. تاپىنىغا بىر ئۇچلۇق تىكەن كىرىپ كەتكەن ئىكەن. ئاغرىقتىن نالە قىلىپ تۇراتتى. مەن ئۇ تىكەننى ئېلىۋېتىپ، ئۇنى ئازاپتىن خالاس قىلىپ، دوست بولغان ئىدىم.

بۇنى ئاڭلىغان خالايق قاتتىق تەسىرلىنىپتۇ. قۇلنى ۋە يولۋاسنى ئازات قىپتۇ. قۇلنىڭ يېنىدا يولۋاسنىڭ خۇددى كۆندۈرۈلگەن مۈشۈكتەك كېتىۋاتقانلىقىغا ھەيرانلىق ئىچىدە قاراپ قاپتۇ.

پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېگەن:

«رەھىم قىلغۇچىغا ئاللاھمۇ رەھىم قىلىدۇ. سىلەر
يەر يۈزىدىكىلەرگە مېھرى - شەپقەت كۆرسەتسەڭلار،
ئاسماندىكىلەرمۇ سىلەرگە مېھرى - شەپقەت
كۆرسىتىدۇ.»

"الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، اِرْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُمُ
مَنْ فِي السَّمَاءِ" رواه الترمذي.

پەلتۇ

پادىچى ئەخمەت ئاكا دەرتىمەن كىشى ئىدى. ئۇرۇش يىللىرىدا ھەممە نەرسىسىدىن ئايرىلىپ قالغان ئىدى. ئايالى ئۆلۈپ كەتكەن، ئوغلى بولسا ئىز-دېرەكسىز يوقاپ كەتكەن ئىدى. شەھەردىكى ئىشىدىن ئايرىلىپ قالغاندىن كېيىن، بىر يېزىدا پادىچىلىق قىلىشقا باشلىغان ئىدى.

بىر كۈنى يول بويىدا قويلارنى ئوتلاتقاچ بىر كېسەل يېگىتنى شەھەرگە ئېلىپ ماڭغان كىشىلەرنى كۆردى. ئەھۋالدىن قارىغاندا بىچارە يېگىت ئەخمەت ئاكىدىنمۇ بەك پېقىر ئىدى. قىسقا بىر چاپاننىڭ ئىچىدە تىترەپ توكلاپ ياتاتتى. پادىچى ئەخمەت ئاكا يىللاردىن بېرى كىيىۋاتقان پەلتۇسىنى سېلىپ، كېسەل يېگىتكە كىيگۈزۈپ قويدى.

كېسەل كۆرسىتىش ئۈچۈن دوختۇرخانىنىڭ كارىدورىدا قىيىنلىپ ئۇچرەت ساقلاپ تۇرىۋاتقان بىمار يېگىت تۇساتتىن بىرىنىڭ ئۆزىگە: «دادا!» دەپ ۋاقىراپ يۈگرەپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ ھەيران قالدى. بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىدى. كۆز ئالدىدىكى ياش بالىنى تونىيالىمىدى. ئۇنىڭغا: «دادا!» دېگەن بىلىم مەڭدەپ تۇرۇپ قالغان ئىدى:

- كەچۈرۈڭ! ئۈستىڭىزدىكى پەلتۇنى يىللاردىن بېرى كۆرەلمىگەن دادامنىڭ پەلتۇسىغا ئوخشاتتىم. سىزنى دادام دەپ ئويلاپ قاپتىمەن. - دەپ ئەپۋ سوردى.

بىمار يېگىت ئۇنىڭدىن دادىسىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى سورىدى. بىر ئاز پاراڭلاشقاندىن كېيىن، بۇ بالىنىڭ ئەخمەت ئاكىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىنى بىلدى. بالغا ئۇنىڭ خاتا كۆرمىگەنلىكىنى، بۇ پەلتۇننىڭ ھەقىقەتەن ئەخمەت ئاكىنىڭ پەلتۇسى ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. بىمار يېگىت كېسىلىنى كۆرسىتىپ بولغاندىن كېيىن، پادىچى ئەخمەت ئاكىنىڭ ئوغلى بىلەن بىرلىكتە يېزىغا قايتتى.

پەيغەمبىرىمىز ئېيتقان:

«بىر ياخشىلىققا ئون ھەسسە مۇكاپات بېرىلىدۇ.»

"إِنَّ الْحَسَنَةَ بَعِشْرَ أَمْثَالِهَا" رواه البخاري.

دېگەن ھەدىس - شەرىفى نەقەدەر توغرا - ھە!

ئەينەك

بىر چاغلاردا بىر ۋەزىر قول ئاستىدىكى ئەمەلدارلىرى بىلەن بىللە بازار ئايلىنىپ، قۇل بازىرىغا كەلدى. ئەركىنلىكتىن مەھرۇم بىچارە ئىنسانلار بۇ بازاردا سېتىلاتتى.

ۋەزىر ئەسىرلەرنىڭ (قۇللارنىڭ) يېنىغا كەلدى. ئۇلارنى يېقىندىن كۆرمەكچى بولدى. ياشانغان بىر ئەسىر ۋەزىرگە:

- بېگىم، سەللىڭىزنىڭ ئۈستىدە بىر داغ بار ئىكەن. - دېدى.

ۋەزىر سەللىسىنى بېشىدىن ئېلىپ قارىدى. ئەسىرنىڭ دېڭىنى راست ئىدى. دېمەككى، سائەتلەردىن بېرى

مۇشۇنداق يۈرگەن، بۇنى ھەممە كىشى كۆرگەن ئىدى. ۋەزىر بەكلا خىجىل بولدى. ئەمەلدارلىرىغا كۆڭلى يېرىم ھالدا قاراپ مۇنداق دېدى:

- مېنىڭ بۇ ھالەتتە كوچىدا يۈرۈشۈمگە كۆز يۇمدۇڭلار. سەللەمدىكى داغنى كۆرگەن تۇرۇغلۇق گەپ قىلمىدىڭلار. مېنىڭ ھەقىقىي دوستۇم مۇشۇ بىچارە ئەسىر ئىكەن. ئەمما مەن ئۇنىڭ دوستۇم ئىكەنلىكىنى بىلمەپتىمەن. دوستۇمنىڭ قۇل بولۇپ سېتىلىشىغا رازى ئەمەسمەن. ئۇنى دەرھال سېتىۋېلىپ ئازاتلىققا ئېرىشتۈرۈڭلار!

بۇ ۋەقەنى ئۇنتۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن ۋەزىر پەيغەمبىرىمىزنىڭ تۆۋەندىكى ھەدىسىنى ھۆسنخەتلەپ يازدۇرۇپ، قول ئاستىدىكىلىرىگە ئەۋەتتى:

«مۆمىن مۆمىننىڭ ئەينىكىدۇر.»

"المؤمنُ مِرْأَةُ الْمُؤْمِنِ" رواه أبو داود

غاددار

بىر ياز كۈنى بالىلار دەريا بويىدا ئوينىۋاتاتتى. بالىلار ئارىسىدا غاپپار ئىسىملىك بىر بالا بار ئىدى. بۇ بالا ھەيۋانلارنى قىيناشتا ئىنتايىن تاش يۈرەك، رەھىمسىز بولغاچقا بالىلار ئۇنى «غاددار» دېگەن لەقەم بىلەن چاقىراتتى. غاپپار تېخىمۇ يېڭى ۋە قىزىقارلىق بىر ئويۇن ئويناشنى خالايتتى، لېكىن باشقا بالىلار ئوينايلى دېگەن ئويۇنلاردىن ھېچبىرىنى ياراتمايتتى.

ئۆزىگە ئوخشاش ئويلايدىغان بالىدىن ئىككى ئۈچىنى بىر يەرگە ئەكەلىپ پىچىرلىشىپ، كېيىنى بىر قىلىشقاندىن كېيىن، قىزىقارلىق بىر ئويۇن تاپقانلىقىنى ئېيتتى.

باشقا بالىلار بۇ قىزىقارلىق يېڭى ئويۇننى كۆرۈشكە قىزىقتى.

غاپپار ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى بۇ مەھەللىگە يېڭى كۆچۈپ كەلگەن، سۇ ئۈزۈشنى تېخى بىلمەيدىغان ئەلنىڭ يېنىغا ئاستا يېقىنلاشتى. ئاندىن بىچارە ئەلنى قولدىن، پۈتىدىن تۇتۇپ، دەرياغا ئاتتى.

قاتتىق جىددىيلىشىپ كەتكەن ئەلى سۇدا غۇلاچ ئېتىپ ئۈزۈش ئۈچۈن بىر ئىككى قېتىم تىرىشقان بولسىمۇ، ئۈزەلمىدى. سۇدا بىر لەيلەپ، بىر چۆكۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ: «قۇتقۇزۇڭلار!» دەپ ۋاقىرىغانسىرى غاپپار ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى قاقاھلاپ كۈلەتتى.

بالىلار ئىچىدە بىرەيلەن دەرھال كىيىملىرىنى سېلىشقا باشلىدى. بۇ بالا ئىسمائىل ئىدى. جەسۇر بىر بالا بولغانلىقى ئۈچۈن غاپپارغا پەقەت ئۇ قارشى تۇرالايتتى. ئەلنى سۇغا تاشلىغاندىلا ئۇ قاتتىق قارشى

چىققان ئىدى. ئۇ دەرياغا چۈشۈپ بىر ئىككى مىنۇت ئىچىدىلا ئەلنى سۇدىن ئېلىپ چىقتى.

باشقا بالىلار ئىسمائىلنى تەبرىكلەشتى. ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر كىشى بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى كۆرگەن ئىدى. سالاپەتلىك، گۈزەل يۈزلۈك بۇ ئادەم ئىسمائىلنىڭ بېشىنى سىلاپ مۇنداق دېدى:

- بالام، سەن پەيغەمبىرىمىز بۇيرىغان ئىشنى قىلدىڭ. ئاللاھ سەندىن رازى بولسۇن! پەيغەمبىرىمىز بىر ھەدىس - شەرئەتتە مۇنداق دېگەن:

«مۇسۇلمان مۇسۇلماننىڭ قېرىندىشىدۇر. ئۇنىڭغا يامانلىق قىلمىغىنىدەك، ئۇنى يامانلارنىڭ قولغىمۇ تاشلاپ بەرمەيدۇ.»

"المسلم أخو المسلم لا يظلمه ولا يسلّمه"

رواه البخاري.

جن - ئالۋاستى

بىر سودىگەر ئىشتىن كەچ چۈشۈپ ئۆيىگە قايتىپ كېتىۋاتاتتى. كېچىدە تامنىڭ تۈۋىدە ياتماقچى بولۇپ تۇرىۋاتقان بىر قارا تەنلىك بوۋايىنى كۆردى. خەقلەر بالىلىرىمىز قورقىدۇ دەپ زەڭگى بوۋايىنى ئۆيىگە ئالمىغان ئىدى. سودىگەر ئۇنى ئۆيىگە ئاپىرىپ، ئىسسىق تاماق، پاك-پاكىزە كىيىم ۋە ياتىدىغان بىر ئۆي بەردى.

دەرىزىنىڭ يېنىدا ئۇخلاۋاتقان زەڭگى بوۋاي تەڭ كېچىدە چۆچۈپ ئويغاندى. تۇلۇنئاي شولىسىدا ئىككى

ئوغرى دەرىزىدىن ئۆيگە كىرىشكە تەمىشلىۋاتاتتى .
سودىگەرنى ئۆلتۈرۈپ ، پۇللارنى ئالماقچى ئىدى .

زەڭگى قولىنى كۆتىرىپ :

- ھوي! نېمە قىلىۋاتىسىلەر؟ - دەپ ۋاقرىدى .

ئۇنى ئاپپاق كىيىم ئىچىدە كۆرگەن ئوغرىلار :

- ۋايجان! ... بۇ يەردە جىن - ئالۋاستى باركەن! ..
- دەپ بەدەر قاچتى . بىرىنىڭ پۇتى سۇنۇپ كەتتى ،
يەنە بىرىنىڭ بېشى يېرىلدى . ۋاراڭ - چۇرۇڭ ئاۋازىنى
ئاڭلاپ ، ئۆيدىكىلەر ئويغىنىپ چىقىپ ، ئوغرىلارنى
تۇتۋالدى .

پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېگەن :

«كشى قېرىندىشىغا ياردەم قىلسا ، ئاللاھمۇ ئۇنىڭغا
ياردەم قىلىدۇ.»

"وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ"

رواه مسلم .

جەننەتتىكى خوشنا

بۇرۇنقى زاماندا پادىشاھلاردىن بىرسى شەھەرنى ئايلىنىشقا چىققان ئىدى. ئۆزىنى تونۇتماسلىق ئۈچۈن كىيىملىرىنى ئالماشتۇرۇپ، يېنىغا بىر خىزمەتچىسىنى بىللە ئېلىۋالغان ئىدى. خەلقنىڭ ئۆزى ھەققىدە قانداق قاراشتا ئىكەنلىكىنى بىلىشنى خالايتتى.

قىش پەسلى ئىدى. قەھرىتان سوغۇق ئەتراپنى ئۇششۇتكەن ئىدى.

پادىشاھ بىر مەسجدكە قاراپ ماڭدى.

ئىككى كەمبەغەل بىر بۇرجەكتە سوغۇقتا تىترەپ دۇغدىيىپ ئولتۇراتتى. ئۇلارنىڭ پاناھلىنىدىغان باشقا يېرى يوق ئىدى.

ئۇلارنىڭ قانداق پاراڭ قىلىشىدىغانلىقىغا قىزىققان پادىشاھ ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ ئولتۇردى.

ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى چاقچاقچى بىرى سوغۇقتىن شىكايەت قىلىپ مۇنداق دېدى:

- ئەتە جەننەتكە بارغان چېغىمىزدا بىزنىڭ پادىشاھنى ئۇ يەرگە كىرگىلى قويمايمەن. جەننەتنىڭ ئېتىغا يېقىنلاشقانلىقىنى كۆرسەم، ئۆتۈكۈمنى سېلىپ، بېشىغا ئۆرمەن.

يەنە بىرى قىزىقىپ سورىدى:

- ئۇنى نېمىشقا جەننەتكە كىرگىلى قويمايسەن؟

- ئەلۋەتتە كىرگىلى قويمايمەن - دە، بىز بۇ يەردە سوغۇقتا توڭلاپ ئولتۇرساق، ئۇ ئوردىسىدا راھەتتە

ئولتۇرىدۇ. بىزنىڭ ھالىمىزدىن خەۋىرى يوق. جەننەتتە تېخى بىزگە خوشنا بولماقچىمىكەن؟! مەن مۇنداق خوشىنى خالىمايمەن، ئاغىيە!

ئۇلار كۈلۈشتى.

پادىشاھ خىزمەتچىسىگە:

- بۇ مەسجىدنى ۋە بۇ كىشىلەرنى ئۈنۈتمە! -
دېدى.

ئوردىغا قايتىپ كېلىپ، مەسجىدكە ئادەملىرىنى ئەۋەتتى. ئىككى كەمبەغەلنى ئوردىغا ئېلىپ كەلدى.

بۇ بىچارىلەر ئەمدى بېشىمىزغا قانداق كۈنلەر كېلەر دەپ قورقۇپ غەم يەپ تۇرسا، ئۇلارنى چىرايلىق، ياسىداق بىر ئۆيگە يەرلەشتۈردى. ئۇلارغا:

- بۇ يەردە يەپ-ئىچىپ يېتىپ، پادىشاھىمىزغا دوئا قىلىسىلەر. جەننەتتە ئۇنىڭ سىلەرگە خوشنا بولۇشىغا قارشى چىقمايسىلەر! - دېيىلدى.

نېمىدىگەن ئاقكۆڭۈل پادىشاھ-ھە!

پەيغەمبىرىمىز كەمبەغەللەرگە ياردەم قىلغۇچىلارنى مۇنداق دەپ ماختىغان:

«بىر مۆمىنى دۇنيا دەرتلىرىدىن قۇتۇلدۇرغان
كىشىنى ئاللاھ ئاخىرەت دەرتلىرىدىن قۇتۇلدۇرىدۇ.»

"مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ"

كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ" رواه مسلم.

چىش ئاغرىقى دورىسى

بازاردىكى ئاشخانغا پۇرۇر كېيىنگەن بىر ناتونۇش كىشى كىرىپ كەلدى. كۈتكۈچىگە:

- بىر تەخسە گۆشلۈك پۈلۈ، خام سەي كەلتۈر! - دېدى.

بۇ كىشى ئاغزىغا بىر كاپام ئاشنى ئالا ئالمايلا:

- ۋايجان! ئاپلا، چىشم يەنە ئاغرىشقا باشلىدى،
- دەپ ۋايىساپ كەتتى. قولىدا يوغانراق بىر سومكا كۆتۈرۈۋالغان يەنە بىر ناتونۇش كىشى ئۇنىڭغا يېقىنلاشتى.
سومكىسىدىن بىر كىچىك شىشنى چىقىرىپ، قولىدىكى پاختىنى شىشىدىكى دورىغا چىلاپ:

- مانا، ماۋۋنى ئاغرىغان چىشىڭىزنىڭ ئۈستىگە سۈرتۈڭ. - دېدى.

چىشى ئاغرىغان كىشى ئۇنىڭ دېگىنىنى قىلدى.
تويۇقسىز خۇشاللىق ئىچىدە:

- ياھ، ئاجايىپ ئىش. چىشم ئەمدى پەقەتلا ئاغرىمىدى! - دەپ توۋلىدى.

بۇنى كۆرگەن ھەممە كىشى بۇ ئاجايىپ دورىنى ئېلىش ئۈچۈن سومكا كۆتىرىۋالغان بۇ كىشىنىڭ ئەتراپىغا توپلاندى. سومكا ئىچىدىكى شىشلەر بىر دەمدىلا تۈگىدى.

بىر سائەتتىن كېيىن چىشى ئاغرىغان كىشى بىلەن دورا ساتقۇچى كىشى بىكەتتە ئۇچراشتى. بۇ بازاردى

سودىسىنىڭ ياخشى يۈرۈشكەنلىكى ئۈچۈن بىر بىرىنى تەبرىكلەشپ، بىر دەمدىن كېيىن كېلىدىغان پويىزنى ساقلاشقا باشلىدى.

دەل بۇ چاغدا ئىككى ساقچى كېلىپ، ئۇلارنىڭ قولىغا كويۇر سالىدى.

ساختا دورىنى ئالغانلاردىن بىرى چىش ئاغرىقى توختىمىغانلىقى ئۈچۈن ساقچىغا ئەھۋالى مەلۇم قىلغان ئىدى.

ساقچى باشلىقى ئۇلاردىن سورىدى:

- سىلەر قايسى دىنغا ئىشىنىسىلەر؟

ئۇلار بېشىنى يەردىن كۆتۈرمەي:

- مۇسۇلمانمىز، ئەلھەمدۇلىللاھ. - دەپ جاۋاپ بەردى.

بۇنى ئاڭلىغان ساقچى باشلىقنىڭ تېخىمۇ بەك ئاچچىقى كەلدى:

- سىلەر پەيغەمبىرىمىز ئېيتقان:

«بىزنى ئالدىغان كىشى بىزدىن ئەمەستۇر»

"مَنْ عَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا" رواه مسلم.

دېگەن ھەدىسى ئاڭلىمىغانمۇ؟ - دېدى ۋە ئۇلارنى جازالىدى.

پورتىمال

بىر زاماندا ناچار خۇبى بار بىر سودىگەر بازاردا كېتىۋېتىپ ئىچىدە سەككىز يۈز ئالتۇن تەڭگە بار پورتىمىلىنى يۈتتۈرۈپ قويۇپتۇ. ئۇياق - بۇياقتىن ئىزدىگەن بولسىمۇ، پورتىمىلىنى كۆرگەن بىرىنى ئۇچرىتالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر جاكاجى تېپىپ، پورتىمىلىنى تېپىۋېلىپ تاپشۇرۇپ بەرگۈچىگە يۈز ئالتۇن سۈيۈنچە بېرىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدۇرۇپتۇ.

يۈتۈپ كەتكەن پورتىمىلىنى ئىنتايىن دۇرۇست ئادەم بولغان مۇزدوز ۋەلى تېپىۋاپتۇ. ئۇنى ئىگىسى چىققۇچە بولغان ئارىلىقتا ساقلاپ قويۇپتۇ. جاكاجىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن دەرھال سودىگەرنىڭ يېنىغا كېلىپ، پورتىمىلىنى تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ.

سودىگەر پىخسىق، يالغانچى، ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان بىر ئادەم ئىكەن. پۇلىسىنىڭ تېپىلغانلىقىغا ئىنتايىن خۇشال بولغان بولسىمۇ، بۇنى بەك چاندۇرماپتۇ. دەرھال قايچۇقنى ئېچىپ، پۇلىسىنى سانغاندىن كېيىن:

- ۋاي ئاغىيە! دېمىسىمۇ سەن ئالدىنغان پۇلۇمنى ئېلىۋاپسەن. - دەپ بىچارە مۇزدوزغا تۆھمەت چاپلاپتۇ.

سودىگەرنىڭ ياقىسىغا ئېسىلغان مۇزدوز ۋەلى:

- ماڭا قارا ئەپەندى! مەن بىر نامرات ئادەممەن. ئەمما ئوغرى ۋە ساختىپەز ئەمەسمەن. بېرىشكە ۋەدە

قىلغان سۆيۈنچىنى بەرمىسەڭمۇ مەيلى، ئەمما مېنى
پۇلۇمنى ئوغرىلىۋالدى دەپ جىنايەت ئارتساڭ بولمايدۇ.
- دەپتۇ.

يۈزسىز سودىگەر مۇزدوزنى پۇلۇمنى ئېلىۋالدى دەپ
تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ئۇلار دەۋالشىپ مەھكىمىگە
بېرىپتۇ.

قازى ھەر ئىككەيلەننىڭ گېپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن،
سودىگەرنىڭ يالغانچىلىق قىلغانلىقىنى بىلىپتۇ. ئۇنىڭغا
ئوبدان بىر جازا بېرىشنى ئويلاپتۇ. لېكىن ئاچچىغى
كەلگەنلىكىنى چاندۇرماي، مەھكىمە قارارنى مۇنداق
ئېلان قىپتۇ:

- سودىگەر پورتمىلىدىكى پۇلدىن يۈز ئالتۇن ئېلىۋېلىنغانلىقىنى ئېيتتى. مۇزدوز بولسا، پورتمالدىن ھېچنە ئالمىغانلىقىنى ئېيتتى. ھەر ئىككى كىشىنىڭ سۆزىگە ئىشىنىمەن. ئىككىلىسىنىڭ دېگىنى راست. مەلۇم بولدىكى، مۇزدوز تېپىۋالغان پورتمال باشقا بىر كىشىگە ئاتىتۇر. ئىگىسى چىققۇچە بولغان ئارىلىقتا مەھكىمدە ساقلىنىدۇ.

پىخسىق سودىگەر قىلغان قىلمىشىغا قاتتىق پۇشايىمان قىلغان بولسىمۇ، ئەمما مەھكىمە قارارنى ئۆزگەرتەلمەپتۇ.

ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان بۇ سودىگەرنىڭ ئەھۋالى پەيغەمبىرىمىز ئېيتقان تۆۋەندىكى ھەدىس - شەرىفىنى ئېسىمىزگە سالدۇ:

«ئىنسانلارغا تەشەككۈر ئېيتىمىغان كىشى ئاللاھقىمۇ تەشەككۈر ئېيتمايدۇ.»

"مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ" رواه الترمذي.

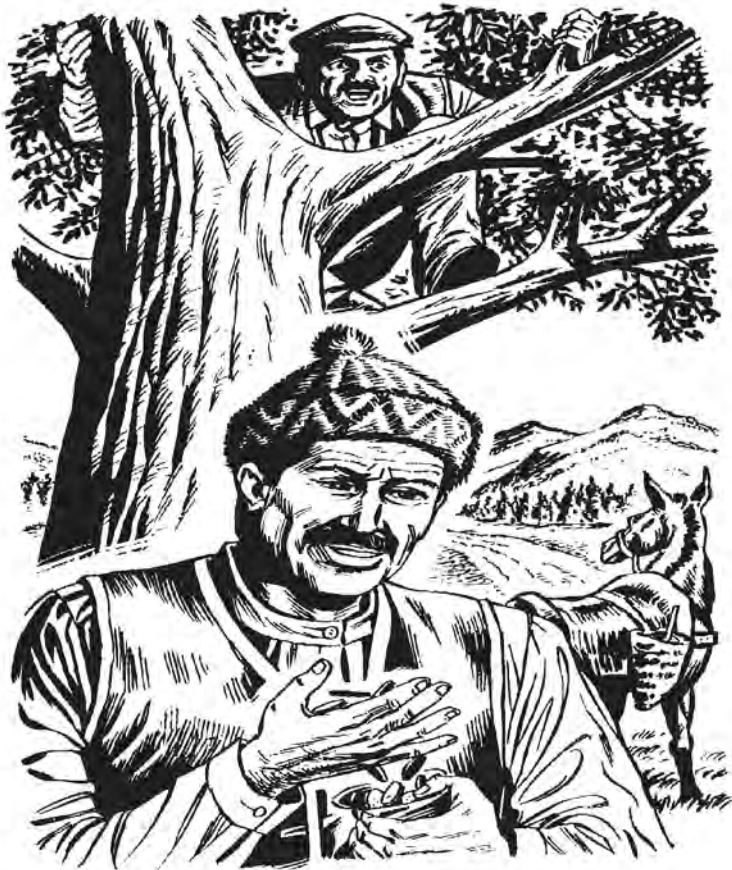
زەھەر

ھۈسەيىن ئاكا شەھەردىن يېزىغا قاراپ كېتىۋاتاتتى. بازارغا ئېلىپ كىرگەن ماللىرىنىڭ ھەممىسىنى ساتالغانلىقى ئۈچۈن كۆڭلى خۇشال ئىدى.

بىر بۇلاق يېنىدا بىر ئاز دەم ئالماقچى بولدى. «ئېشەك بىر ئاز ھاردۇقنى چىقىرىۋالسۇن، مەنمۇ شۇ دەرەخنىڭ ئاستىدا بىر دەم كۆرۈمنى يۇمۇۋالاي» دەپ ئويلىدى. ئۇخلىماقچى بولۇپ ياتقان چېغدا پۇلىسى ئېسىگە كەلدى. پۇللىرىنى بىخەتەر يەرگە قويۇشى كېرەك ئىدى. پورتمىلىنى ئېچىپ قارىدى. پۇلىسى جايىدا ئىدى. پورتمىلىنى كۆڭلىكىنىڭ ئىچىگە قويۇپ، ئۇخلاشقا باشلىدى.

ئەپسۇس، بۇ ئەسنادا دەرەخنىڭ ئۈستىدە تۇرغان بىر بۇلاڭچى ھەممىنى كۆردى. پۈتۈن ئۆمرىدە ھەمىشە باشقىلارنى قاخشىتىپ ياشىغان بۇ بۇلاڭچىنىڭ كۆزلىرى خوشلۇقتىن چاقناپ كەتتى. دەرەختىن پەسكە ئاستا چۈشتى. يانچۇقىدىن بىر قۇمۇش ۋە ئىچىدە زەھەر بار بىر قۇتا چىقاردى. زەھەرنى قۇمۇشنىڭ ئىچىگە قويدى. قاتتىق ئۇخلاۋاتقان ھۈسەيىن ئاكانىڭ يېنىغا كەلدى. زەھەرنى ئۇنىڭ ئاغزىغا پۈدەپ كىرگۈزۈپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈپ، پۇلىسىنى ئېلىۋالماقچى بولدى.

بۇلاڭچى زەھەرنى پۈدىمەكچى بولۇپ تۇرغاندا ھۈسەيىن ئاكا تويۇقسىز ھۆتىلىپ كەتتى. بارلىق زەھەر بۇ يامان نىيەتلىك ئادەمنىڭ ئاغزىغا توشۇپ كەتتى ۋە بىر دەمنىڭ ئىچىدە ئۆلۈپ قالدى.

پەيغەمبەر سىمىز نېمىدىگەن توغرا ئېيتقان - ھە!
«زىيان سالغۇچى كىشىگە ئاللاھمۇ زىيان سالدۇ.»

"مَنْ ضَارَّ ضَارَّ اللَّهُ بِهِ" رواه الترمذي.

كەمەر

نەھات ئىنتايىن كەپسىز بىر بالا ئىدى. قۇپال سۆز-ھەرىكەتلىرى، تۈگىمەس جىدەللىرى بىلەن بىر تۇققانلىرىنى رەنجىتەتتى. ئۇنىڭ بۇ ھالىدىن ئانىسىنىڭ كۆڭلى بەكلا يېرىم ئىدى.

- بالام، باشقىلارنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتما! سەت گەپ قىلما! - دەپ نەسەھەت قىلاتتى. لېكىن ھەر قېتىمدا ئۆزىنىڭكىنىلا توغرا دەپ تۇرىۋالدىغان كەپسىز بالا:

- مېنىڭ گۇناھىم يوق. مۇنداق قىلىشقا ئاشۇلار مېنى مەجبۇرلىدى. - دەيتتى.

بىر كۈنى ئانىسى:

- ئەگەر بۈگۈن كەچكىچە ھېچكىم بىلەن جىدەللەشمىسەڭ، پۈكەيدىكى ئاۋۇ چىرايلىق كەمەرنى ساڭا ئېلىپ بېرىمەن. - دېدى.

بۇنى ئاڭلىغان ئاكا-ئوكىلىرى ئۇنىڭ بىلەن قەستەن جىدەللىشىشكە ئۇرۇنغان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا نىيەت قىلغان نەھاتنىڭ ئاچچىغىنى كەلتۈرەلمىدى.

كەچتە ئانىسى ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- بىر كەمەر ئېلىش ئۈچۈن ئۆزەڭنى تۇتۇۋالالايدىكەنەن. بۇنى ئاددى نەرسىلەر ئۈچۈن ئەمەس، ئاللاھ بۇيرىغانلىقى ئۈچۈن قىلىشىڭ كېرەك، ئۇغلۇم.

كاشكى، نھاتقا بىرەيلەن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ
مۇنۇ ھەدىسىنى سۆزلەپ بەرگەن بولسا:

«ھەقلىق بولغان توروغلۇق غەۋغا، جىدەل -
ماجرا چىقارمىغان كىشىگە جەننەتتە ساراي
بېرىلىدىغانلىقىغا مەن كېپىل.»

" مَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَهُوَ مُحِقُّ بَنِي لَهُ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ "

رواه الترمذي.

ئاچچىقلىنىش

خالد بەستلىك، كۈچلۈك بىر بالا ئىدى. ھەتتا بىر ئۇزۇن ئورۇندۇقنىمۇ ئېگىلمەي بىر قولىدا كۆتىرىۋېتەلەيتتى.

مەكتەپتە چېلىشىپ يەگمىگەن بالا يوق ئىدى. كۆپ ۋاقىتلاردا نۇرەددىن بىلەن چېلىشاتتى.

بىر كۈنى يەنە مەكتەپتە چېملىقتا نۇرەددىن بىلەن تۇتۇشۇپ قالدى. چېلىشىشتا يېڭىلىپ قالغان نۇرەددىن سىنىقتا كىرىپ خالدىنىڭ دەپتىرىگە قارا سۇۋاپ قويدى.

خالدنىڭ بۇنىڭغا قاتتىق ئاچچىغى كەلدى. دەرھال ساۋاقدىشىغا ئېتىلىپ، يۈزىگە بىر تەستەك سالدى.

نۇرەددىننىڭ بۇرىدىن ئاققان قان ھەم كىيىمنى ھەمدە سىنىپنى پاسكىنا قىلدى.

بۇنى كۆرۈپ سىنىپتىكىلەر ھەممىسى بىئارام بولدى. مۇئەللىم خالدنى تەنقىد قىلغاندا ئۇنىڭغا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ماۋۇ سۆزىنى خاتىراتتى:

«چېلىشىشتا باشقىلارنى يەڭگەن ئادەم كۈچلۈك ئادەم ئەمەس، بەلكى ئاچچىقلانغاندا ئاچچىقىغا ھاي بېرەلگەن ئادەم كۈچلۈك ئادەمدۇر.»

"لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ

الْغَضَبِ" رواه البخاري.

بەسلىشىش

ھەسەن بەك ياخشى بىر بالا ئىدى. ئەپسۇسكى، بىر قاتناش ۋەقەسىدە كۆزىدىن ئايرىلىپ قالغان ئىدى. لېكىن ئۆزىنى پەقەتلا تاشلىۋەتمەي، چۈشكۈنلەشمەي، باشقىلارنىڭ ياردىمىسىز مۇ ياشىيالايدىغانلىقىنى ئەمىلىيەتتە كۆرسەتكەن ئىدى. ھەتتا كۆپىنچە ۋاقىتلاردا يېزىسىدىن شەھەرگە ئۆزى يالغۇز بېرىپ كېلەتتى.

مۇشۇ يېزىدىكى مۇرتازا ئىسىملىك بىر پوچى بالا ھەسەننى زاڭلىق قىلىش ئۈچۈن:

- مەن بىلەن شەھەرگە كىرىشتە بەسلىشەلمەسەن، ھەسەن؟ - دېدى. ھەسەن بۇ تەكلىپنى راست دەپ ئويلاپ:

- بەسلىشەلمەيمەن! ئەمما مەن يېڭىۋالسام، چاپىنىڭنى ماڭا سېلىپ بېرىسەن. - دېدى.

مۇرتازا بۇ شەرتنى ئاڭلاپ قاقاھلاپ كۈلۈپ:

- مېنى يېڭەلسەڭ، چاپىنىم سېنىڭ بولسۇن! - دېدى. ھەسەن:

- يەنە بىر شەرتىم بار: قاچان بەسلىشىدىغانلىقىمىزنى مەن ئېيتىمەن. - دېدى.

ھەسەننىڭ بەسلىشىشتە يېڭەلىشىگە قىلچىلىك ئىشەنمىگەن مۇرتازا:

- خالىغان شەرتلەرنى قويساڭ بولىدۇ. - دەپ كۈلكىسىنى داۋاملاشتۇردى.

قاپ-قاراڭغۇ بىر كېچىدە ئورمانلىق يولىنى بويلاپ شەھەرگە كىرىشتە بەسلەشمەكچى بولدى. ھەسەنگە نىسبەتەن قاراڭغۇلۇق بىلەن يورۇقلۇقنىڭ بىر پەرقى يوق ئىدى، مېڭىپ كەتتى. لېكىن مۇرتازا ئورمانلىقتا يولدىن ئادىشىپ قالدى. ئويداڭ چوقۇر يوللاردا كۆلچەكلەرگە چۈشۈپ كەتتى. دەرەخ شاخلىرى يۈز-كۆزىنى يىرتىۋەتتى. شەھەرگە ھەسەندىن يېرىم سائەت كېيىن يېتىپ كەلدى.

بىچارە مۇرتازا پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇنۇ ھەدىسىنى ئاڭلىغان بولسا ئىدى، بەلكىم بۇنداق قىلمىغان بۇلار ئىدى:

«ئاللاھتائالا ماڭا: «كەمتەر بولۇڭلار. ھېچكىم باشقا بىرىنىڭ ئالدىدا چوڭچىلىق قىلىپ، مەغرۇرلانمىسۇن» دېدى.»

"إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ" رواه مسلم.

ئالتۇنلار

ئاینۇر چوڭچىلىق قىلىدىغان پوچى، كىبىرى بار
ھاكاۋۇر بىر قىز ئىدى. دادىسى ۋاپات بولغاندىن كېيىن
تېخىمۇ ئۆيدىن تالاغا چىقماس بولدى.

ئۆيىنىڭ بېغىدا يالغۇز ئوينايىتتى. تام خوشنىسى
پېقىر بولغاچقا ئۇلارنى ياراتمايتتى، ئۇلارنىڭ كىچىك
قىزى بەدرىيە بىلەن كۆرۈشۈشنىمۇ خالىمايتتى.

بىر كۈنى بەدرىيە ئاینۇرنىڭ يېنىغا يۈگرەپ
كەلدى:

- دادام ئېغىر كېسەل. سەكراتتا ياتىدۇ. سىزنى:
«تىزدىن يېنىمغا كەلسۇن!» دېدى. بەلكىم مۇھىم بىر
گېپى بار ئوخشايدۇ. - دېدى.

ئاینۇر تەتۈر قاراپ:

- بىر پېقىر كىشىنىڭ ماڭا دەيدىغان قانداق
مۇھىم گېپى بار؟ ئۆيۈڭلارغا سېسىق پۇراقتىن كىرگىلى
بولمايدىغۇ دەيمەن. - دېدى.

بىر قانچە مىنۇتتىن كېيىن بەدرىيە يىغلىغان پېتى
يەنە يۈگرەپ كەلدى:

- دادامنىڭ سىزگە دېمەكچى بولغىنى ھەقىقەتەن
مۇھىم ئىكەن. دادىڭىز ئۆلۈشتىن ئىلگىرى ئالتۇنلىرىنى
بىر يەرگە كۆمۈپ قويۇپتىكەن. كۆمگەن يەرنى يالغۇز
مېنىڭ داداملا بىلىدىكەن. دادام سىز چوڭ بولۇشتىن
ئىلگىرى ئالتۇن توغرىسىدا گەپ قىلماسلىقى كېرەك
ئىكەن. بىراق ھازىر دادام ئۆلۈش ئالدىدا تۇرغان

بولغاچقا، سىزگە ئالتۇنلارنىڭ كۆمۈلگەن يېرىنى دەپ بەرمەكچى ئىكەن. تىز بولۇڭ! - دېدى.

بۇنى ئاڭلىغان ئاينۇر بەدرىيەنىڭ پېقىر ئۆيىگە قاراپ يۈگۈرۈشكە باشلىدى.

لىكىن كېچىكىپ قالغان ئىدى. بىچارە ئادەم جان تەسلىم قىلىپ بولغان ئىدى.

ئاينۇرنىڭ ئۆزىگە قاتتىق ئاچچىقى كەلدى. قىلغان ئىشىغا پۇشايماق قىلدى.

بۇ ھاكاۋۇر قىزنىڭ يۇقىتىپ قويغىنى پەقەتلا ئالتۇنلارمىدۇ سىزچە؟

ياق! ئەگەر ئۇ بۇ خىل ھاكاۋۇرلۇقتىن ۋاز كەچمىسە، ئالتۇنلىرىدىن ئايرىلىپ قالغاندەك، جەننەتتىنمۇ ئايرىلىپ قالىدۇ. قاراڭ، پەيغەمبىرىمىز بۇ خىل ئىنسانلار ئۈچۈن نېمە دېگەن:

«قەلبىدە قىلچىلىك كىبىرى بار بولغان كىشى جەننەتكە كىرەلمەيدۇ.»

"لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ كِبْرٍ"

رواه مسلم.

ئوغرى

نۇرى ئاكا يېزىدا ياشايدىغان بىر دېھقان ئىدى. باشقىلارنىڭ ئىشىغا ئارىلاشمىغانلىقى، قۇرۇق سۆز، بىكار پاراڭلاردىن يىراق تۇرغانلىقى ئۈچۈن، بەزىلەر ئۇنى قولدىن ئىش كەلمەيدۇ دەپ قارايتتى.

ئۆزىنى ئەقىللىق دەپ ئويلايدىغانلاردىن بىرەيلەن نۇرى ئاكانىڭ ئېشىگىنى ئوغرىلىۋالدى. نۇرى ئاكا يېڭى ئېشەك ئېلىش ئۈچۈن بازارغا باردى.

بازاردا ئۇيان بۇيان كېتىۋېتىپ، ئۆزىنىڭ ئېشىگىنى كۆرۈپ قالدى.

- بۇ ئېشەك مېنىڭ. ئۆتكەن ھەپتە ئوغرى ئالغان ئىدى. - دېدى.

ئوغرى يۈزى بىر ئادەم ئىدى:

- ياق، خاتالىشىۋاتسىەن. مەن بۇنى كىچىك تەخەي چېغىدىن باشلاپ بېقىپ چوڭ قىلدىم. - دېدى.

نۇرى ئاكانىڭ كاللىسىغا بىر ئەقىل كەلدى. قولى بىلەن ئېشەكنىڭ كۆزلىرىنى تۇتۇۋېلىپ ئوغرىدىن سورىدى:

- ئېشەك سېنىڭ بولسا دەپ باقە قېنى، قايسى كۆزى كۆرمەس؟

بىر ئاز تۇرۇپ قالغان ئوغرى:

- ئوڭ كۆزى كۆرمەس. - دېدى.

نۇرى ئاكا ئېشەكنىڭ ئوڭ كۆزىنى ئاچتى:

- كۆرۈۋاتسەن ، ئوڭ كۆزى ساق . - دېدى . ئوغرى
بۇ قېتىم:

- خاتا دەپ سالدىم . سول كۆزى قارىغۇ ئىدى . -
دېدى . نۇرى ئاكا:

- يەنە قاملاشتۇرالمىدىڭ . - دەپ ئېشەكنىڭ سول
كۆزىنى ئاچتى .

ئەتراپقا توپلانغان خالايق ئېشەكنىڭ ھەر ئىككى
كۆزىنىڭ ساق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ، بۇ يالغانچى ئوغرىنى
تۇتۇۋېلىپ ، ساقچىغا تاپشۇرۇپ بەردى .

نۇرى ئاكا ئېشەككە مىنىپ يېزىسىغا قايتىپ كەلدى .
كىشىلەر ئۇنىڭ ئەقىللىق ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلدى .

پەيغەمبىرىمىز ئوغرىلىق قىلغان ئادەمگە بەددۇئا
قىلىپ مۇنداق دېگەن :

«ئاللاھ ئوغرىغا مەرھەمەت قىلمىغاي!»

"لَعَنَ اللهُ السَّارِقَ" رواه البخاري.

لوقما

قاسم ياخشى بىر بالا ئىدى. دادىسى باي بولغاچقا خالىغان ھەممە نەرسىگە ئىگە ئىدى. ئەپسۇس، پېقىر - يوقسۇل كىشىلەرنىڭ ياشاش ئەھۋالى ھەققىدە بىر نەرسە بىلمەيتتى.

بىر كۈنى توپ مەيدانىغا كېتىۋاتقاندا بىر ئىت قاسمنى قوغلاشقا باشلىدى. تار كوچىدا ئۇنىڭغا يېتىشىۋالدى. بۇ پەيتتە تاشقا پۇتلىشىپ كەتكەن قاسم يەرگە دۈم چۈشتى.

كۆزنى ئاچقان چېغدا ئۆزى بىلەن ئەڭ دېمەت بىر بالا بىلەن بىر ئايالنىڭ ئۆزىنىڭ يۈزىنى تېڭىۋاتقانلىقىنى كۆردى.

مەھمەت بىلەن ئانىسى قاسىمنى ئىتتىن قۇتۇلدۇرۇۋالغاندىن كېيىن ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ، يۈزىدىكى زېدىلەرنى پاكىزلاپ تېڭىشقا باشلىغان ئىدى.

قاسىم ئۇلارغا رەھمەت ئېيتتى. ئۇلارنىڭ ئۆيىنىڭ قانچىلىك ئاددى - ساددا ئىكەنلىكىنى ھەيرانلىق ئىچىدە كۆردى.

ئۇ كۈنى كەچتە قاسىم ئۆز ئۆيىدە داستىخاندا راھەت بولالمىدى، يېگەن لوقمىلار گېلىدىن ئۆتمىدى.

ئەتىسى ئانىسى تەييارلاپ بەرگەن يېمەكلىكلەرنى ئېلىپ مەھمەتنىڭ ئۆيىگە كەلدى. يېمەكلىكنى ئۇ يەردە مەھمەت بىلەن بىللە يېدى، ئۇنىڭ بىلەن يېقىن دوست بولدى.

ئاقكۆڭۈل ۋە مېھرىبان قاسىم پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇنۇ ھەدىسىگە ئۇيغۇن ئىش قىلدى:

«خوشنىسى ئاچ ھالدا تۇرغاندا ئۆزى توق يۈرگەن
كشى مۆمىن ئەمەس.»

"مَا أَمَّنَ بِي مِنْ بَاتٍ شَبَعَانَ وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ
يَعْلَمُ بِهِ" رواه ابن أبي شيبة.

پۇل

بىر رامزان كۈنى ئىدى. ئەتھەم ئىپتارغا يېقىن نان ئېلىش ئۈچۈن ناۋايخانغا باردى. ناۋايخاننىڭ ئالدىدا ئۇزۇن ئۇچىرەت بار ئىدى. ئىپتار ۋاقتى يېقىنلاشقانسىرى ئۇچىرەتتە ساقلاۋاتقانلار سەۋىرسىزلىنىشكە باشلىدى.

ناۋاي تېخىمۇ بەك ئالدىراش ئىدى. نۆۋىتى كەلگەنلەرگە ناننى بېرىپ، پۇلنى ئېلىش ئۈنچىۋىلا ئاسانمۇ ئەمەس ئىدى.

ئىپتارغا ئەزان ئوقۇلاي دەپ قالغاندا ئەتھەمگە نۆۋەت كەلدى. قاتتىق ھېرىپ كەتكەن ناۋاي ئەتھەمگە دىققەتسىزلىكتىن ئارتۇق پۇل ياندۇرۇپ بەردى.

ئەتھەم توختاپ قالدى. ناۋاينىڭ يۈزىگە ھەيرانلىق بىلەن قارىدى. ناۋاي:

- بىرەر خانالىق بولدىمۇ بالام؟ - دەپ سورىدى.
ئەتھەم:

- ياقەي. - دەپ پۇللارنى ئېلىپ، ئۆيىگە يۈگرەپ كەتتى.

ئەتھەم ئىپتار دوستىخىنىدا خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتى. ئۇخلاش ئۈچۈن ياتقان چېغىدا بىئاراملىقى تېخىمۇ كۈچەيدى. كۆزىگە كۆرۈنمەس بىرەيلەن خۇددى ئۇنى ھېسابقا تارتىۋاتقان دەكلا ئىدى:

- نېمىشقا ئۇنداق قىلدىڭ؟

- ھەقىقەت يوق پۇلنى نېمىشقا ئالدىڭ؟

بولغان ئەھۋالنى
ئانىسىغا دېمەكچى بولدى -
يۇ، لېكىن يەنە دەرھال
ۋاز كەچتى. ئانىسى ئۇنى
چوقۇمكى قاتتىق ئەيىبلەپ،
ئاچچىقلايتتى.

كېچە چۈشىدە قارا باستى.
ئەتىگەن ئورنىدىن تۇرغاندىمۇ
ئىچىدىكى بىئارامچىلىقنىڭ
ئازايىمغانلىقىنى ھىس
قىلدى.

ئامدىكى كالىندارنىڭ
ۋارىقىنى ئېچىپ ئوقۇشقا
باشلىدى. ئۇنىڭدا
پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇنۇ
ھەدىسى يېزىلغان ئىدى:

«گۇناھ ئىچىڭنى تاتلىغان ۋە باشقىلارنىڭ
بىلىشىنى سەن خالىمايدىغان بىر ئىشتۇر.»

"الْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ"

رواه مسلم.

ئەتھەم يۈزىنىڭ قىزارغانلىقىنى ھىس قىلدى.
بۇ ھەدىسنى پەيغەمبىرىمىز گۇيا ئۇنىڭ ئۈچۈن
سۆزلەۋاتقان دەكلا ئىدى. ئەتھەم ئۇدۇل ناۋايخانغا باردى.
ھەقىقىي يوق پۇلنى كەچۈرۈم سورىغان ھالدا ناۋايغا
قايتۇرۇپ بەردى.

ۋاستىچى

سوغۇق بىر قىش كۈنى ئىدى. ئىيسا مەكتەپكە كېتىۋاتقاندا بىر نامرات بالا بىلەن ئۇچراشتى. بىچارە بالىنىڭ ئۈستىدە پەلتۇ يوق، پۈتۈندىكى يىرتىق ئايغىننىڭ ئىچىگە سۇ كىرىپ كەتكەنلىكى مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇراتتى. ئىيسا قەلبىنىڭ تىترەۋاتقانلىقىنى ھىس قىلدى. ئۆزىنىڭ ئائىلىسى بەك باي ئەمەس ئىدى، بىراق باشقىلارغا مۇھتاج بولماي كۈنىنى ئۆتكۈزۈپ كېلىۋاتاتتى.

نامرات بالىنىڭ كەينىدىن ماڭدى. ئۇنىڭ ئۆزى ئوقۇيدىغان مەكتەپكە كىرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگىنىدە ھەيران قالدى. ئىلگىرى ئۇنى كۆرگەنلىكىنى ئېسىگە ئالالمىدى. ئۇنىڭغا ياردەم قىلىش ئۈچۈن قانداق قىلسا بولىدىغانلىقى ھەققىدە ئويلىنىدى. بىرەر ئەپلىك چارە تاپالمىدى. ئۆزىنىڭ ئىككى يىلدىن بۇيان كىيىۋاتقان ئۆتۈكىنى سېلىپ بەرسە، ئۇنىڭ ئورنىغا كىيىدىغان باشقا ئايىغى يوقتى.

چۈشلۈك دەم ئېلىش ۋاقتىدا ئۇ نامرات بالىنى ئىزدەپ تاپتى. ئۇنىڭ بىلەن دوست بولۇشنى خالايدىغانلىقىنى ئېيتىپ، تىزلا يېقىن ئاداش بولدى. بۇ بالىنىڭ دادىسى بىر قانچە يىل ئىلگىرى ئۆلۈپ كەتكەن بولۇپ، ئانىسى ۋە ئىككى ئۆكىسى بىلەن بىللە ياشايتتى. بۇ مەھەللىگە يېڭى كۆچۈپ كەلگەن ئىدى. ئىيسا سومكىسىدىكى پېچىنە - پىرەنىكلەرنى ئۇنىڭ بىلەن بىللە يېدى.

ئىيسا ئاخشام ئۆيىگە كەلگەندە دادىسىغا:

- مۇئەللىم «نامراتلارغا قانداق ياردەم قىلغىلى بولىدۇ؟» دېگەن تېمىدا ماقالە يېزىپ كېلىشىمىزنى تاپشۇردى. - دېدى.

دادىسى ئۇنىڭغا
نامراتلارغا قانداق ياردەم
قىلغىلى بولىدىغانلىقى
توغرىسىدا بەزى
مەزمۇنلارنى دەپ
بەردى.

ئەتسى ئىيسا
مەكتەپتىن چىقىپلا
ئۇدۇل نامراتلارغا ياردەم
قىلىش ۋە قېىگە باردى.
ۋە قېىتىكى خوشچىراي
بىر ئادەمگە نامرات
دوستىنىڭ ئەھۋالىنى
ئېيتتى. بۇ ئاقكۆڭۈل
ئادەمگە ئىيسانىڭ
ھەرىكىتى بەك ياردى.
ئۇنى قۇتلىدى.
دوستىنىڭ قەيەردە

ئولتۇرىدىغانلىقىنى بىلىپ كېلىشىنى تاپىلغاچ، ئۇنىڭغا
مۇنداق دېدى:

- ساڭا ئوخشاش كىشىلەرنى ئاللاھ ۋە پەيغەمبەر ياخشى
كۆرىدۇ. چۈنكى سەن پەيغەمبەرنىڭ مۇنۇ ھەدىسىگە
ئۇيغۇن ئىش قىلدىڭ:

«ياخشى ئىشقا ۋاستىچى بولغان كىشى ياخشى ئىشنى
قىلغۇچىغا ئوخشاش ساۋاپقا ئېرىشىدۇ.»

«إِنَّ الدَّالَّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ» رواه الترمذی.

مۆكۈ - مۆكۈلەڭ

ئەسسان دوستلىرى بىلەن بىللە مۆكۈمۆكۈلەڭ ئويۇنى ئوينىۋاتاتتى. ھەممىسى مۆكۈنۈش ئۈچۈن تارقىلىپ كەتكەندە ئۇ يول بويىدىكى يۇغان كەشتانى دەرىخىنىڭ دالدىسىغا مۆكۈندى. بۇ ئەھۋالدا تاپقۇچى پەرھاتنىڭ ئۇنى تېپىۋېلىشى تەس ئىدى.

دەل بۇ چاغدا يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئاق ساقاللىق ناتونۇش ئادەم كەشتانى دەرىخىنىڭ دالدىسىدا تۇرغان ئەسسانغا يېقىنلاشتى:

- ئوغلۇم، سەندىن بىر ئادىس سوراي. - دېدى ناتونۇش بوۋاي.

ئەسسان جىددىيلىشىپ ئارقىسىغا داچىدى. قولىنى ئاغزىغا ئاپىرىپ «جىم تۇر!» دېگەن مەنىدە ئىشارەت قىلدى.

نېمىشقا جىم تۇرۇشى كېرەكلىگىنى چۈشىنەلمىگەن بوۋاي ئەسسانغا ھەيرانلىق بىلەن قاراپ:

- نېمىشقا جىم تۇرمەن ئوغلۇم؟ سەندىن يول سورىدىم. بىلسەڭ دەپ بەر. بىلمىسەڭ، بىلمەيمەن دە! شەھەر بالىلىرى ئەجەپ باشقىچە... دەپ غۇدۇرىدى.

بوۋاينىڭ دەرەخ ئارقىسىدا بىرەيلەن بىلەن سۆزلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن پەرھات بىر ئادىشنىڭ ئۇ يەرگە مۆكۈنۋالغانلىقىنى بىلدى. ئاستا مېڭىپ دەرەخكە يېقىنلاشتى.

سەۋرى تاقىتى قالمىغان بوۋاي:

- ھەي ئېست! بۇ بالىلارغا پەيغەمبىرىمىز ئېيتقان:

«يول سورىغۇچىغا يول كۆرسىتىپ قويۇش بىر
ياخشىلىقتۇر»

"مَنْ هَدَى زُقَاآ كَان لَهُ مِثْلَ عَتَقِ رَقَبَةٍ" رواه الترمذى.

دېگەن ھەدىس ئۆگىتىلمەپتۇ. - دېگىنىچە ئارقىسىغا

قايتتى.

بۇنى ئاڭلىغان ئھسان بەكلا خىجىل بولدى. ئويۇن
ئويناۋاتقانلىقىنى ئۇنتۇپ، مۆكۈنگەن يېرىدىن چىقىپ،
بوۋاينىڭ يېنىغا كەلدى. ئۆزىنى ئەپۇ قىلىشنى ئۆتۈنگەندىن
كېيىن، ئۇنى بارىدىغان يېرىگىچە ئاپىرىپ قويدى.

چىدىماس

ئەنئەنە بىر ياخشى بالا ئىدى. لېكىن چىدىماسلىق قىلىپ ھەممە كىشى بىلەن تالاش-تارتىش قىلىپ كۆنگەنلىكى ئۈچۈن دوستلىرى ئۇنى ياخشى كۆرمەيتتى. كۆز پەسلىنىڭ بىر كۈنى كۆلنىڭ ئەتراپىغا يىغىلغان بالىلار دېڭىز ۋە كۆل توغرىسىدا پاراڭ سېلىشتى. دېڭىزلارنىڭ تېخىمۇ چوڭقۇر، سۈيىنىڭ تېخىمۇ سوغۇق ئىكەنلىكىنى بايان قىلىشتى.

ئەنئەنە بولسا باشقا چاغدىكىگە ئوخشاشلا بۇنىڭ ئەكسىچە ئىكەنلىكىنى دەپ تۇرۇۋالدى.

دوستلىرى ئۇنىڭ مېجەزىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن كۆپ تارتىشىپ يۈرمىدى. بىر دەمدىن كېيىن يىغىپ كەلگەن نازۇك ۋە سىلىق تاشلارنى سۇنىڭ ئۈستىدە يورغىلىتىشقا باشلىدى. يۇمىلاق تاشلار كۆك سۇلارنىڭ ئۈستىدە كەكلىك كەبى ھەرىكەت قىلىپ بوژغۇن چاچرىتىپ چۆكۈپ كېتەتتى.

بۇ كۈنى ئويناشتا فارۇق ھەممىدىن ئۇستا ئىدى. ئۇ ئاتقان تاشلار سۇلارنىڭ ئۈستىدە تېپىلىپ ئۇزاققا كېتەتتى.

فارۇققا چىدىمىغان ئەنئەنە:

- قولۇڭدىكى تاشلارغا قاراپ باقاي. - دېدى.

فارۇق ئالقىنىنى ئېچىپ، ئۇنىڭغا ئۆزى يىغقان تاشلارنى كۆرسەتتى. ئەسلىدە بۇ تاشلارنىڭ باشقا

تاشلاردىن ھېچقانداق پەرقى يوق ئىدى. ئەمما چىدىماس
ئەنۋەر بىر باھانە تاپاتتى.

- دېمىدىمۇ، قەغەزدەك نىپىز تاشلارنى يىغىپسەن.
كىمنىڭ قولىدا بۇنداق تاشلار بولسا، ئۇبدان ئوينىغىلى
بولدۇ. - دېدى.

مۇلايىم بالا فارۇق:

- ئۇنداق بولسا، سەن بۇلارنى ئال، ئەكەل
قولۇڭدىكىنى، تېگىشەيلى. - دېدى.

لېكىن ئويۇن يەنە ئىگىرىكىدەك كېتىۋەردى.

بىر قاتناش ۋەقەسىدە مېيىپ بولۇپ قالغان ھەيدەر
ئاقساق مېڭىپ ئەنۋەرنىڭ يېنىغا كەلدى:

- بۈگۈن باشقىچە كۆرۈنۈۋاتسەن ئاداش. -
دېدى.

تاش ئېتىشىنى قاملاشتۇرالمىغانلىقى ئۈچۈن بىئارام
بولۇپ تۇرغان ئەنۋەر:

- بۇ ئىشقا سېنىڭ كاللاڭ ئىشلىمەيدۇ، ئاقساق! -
دەپ ۋاقتىردى.

ئەنۋەرنىڭ بۇ خىل قوپاللىقى باشقا بالىلارنىڭ
نارازىلىقىنى قوزغىدى. ھەممىسى ئۇنى ئەدەپسىز ۋە
مۇتەھەم دەپ ئەيىبلەشتى.

ئەنۋەرنىڭ بۇ قېلىقى پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ ھەدىسىگە
زىت ئەمەسمۇ؟

«دىن قېرىندىشىڭ بىلەن تارتىشما! ئۇنى
مەسخىرە قىلما!»

"لَا تُمَارِ أَخَاكَ وَلَا تُمَارِحُهُ" رواه الترمذي.

گىلاس دەرىخى

ئەلى بىلەن ئائىشە گىلاس دەرىخىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، قىزىرىپ پىشقان گىلاسلىرىنى يېيىشكە باشلىدى. شاخنىڭ ئۈچىدىكى گىلاسلىرى ئەلگە تېخىمۇ شىرىن كۆرۈنۈپ كەتتى. ئائىشە:

- شاخنىڭ ئۈچى بەك ئىنچىكە، سېنى كۆتۈرەلمەيدۇ. ئۇ يەرگە قول ئۇزاتماي، مۇشۇ يەردىكىلەردىن يېگىن! - دەپ ئۇنى ئاگاھلاندۇردى.

ئەمما ئەلنىڭ كۆزىگە شاخنىڭ ئۇچىدىكى گىلاساردىن باشقىسى كۆرۈنمەيۋاتتى. ئائىشەنىڭ گېپىگە قۇلاق سالمىدى. ئىنچىكە شاخلارغا ئېسىلىشقا باشلىدى. بىر دەمدىن كېيىن ئۇ چىرايلىق گىلاس پۈتتى بىلەن بىللە ئۆزىنى يەردە كۆردى. دەرەخنىڭ يۇغان شېخى قۇمۇرۇلۇپ يەرگە چۈشۈش بىلەن تەڭ، ئەلنىڭ پۈتمۈ سۈنۈپ كەتكەن ئىدى. پۈتى تېگىلغان ئەلى ھەپتىلەرچە ئۆيىدە ئولتۇرۇپ، گىلاس دەرەخىگە يىراقتىن قاراشقا مەجبۇر بولدى.

ئەلنىڭ قىلغىنى ئاچكۆزلۈك بولماي نېمە؟

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇشبۇ ھەدىسى نەقەدەر ھېكمەتلىك - ھە!

«ئىنساننىڭ ئىككى ۋادىغا لىق كەلگۈدەك ئالتۇنى بولسا، يەنە ئۈچىنچى ۋادىدىمۇ بولسكەن دەپ ئارزۇ قىلىدۇ. ئۇنىڭ كۆزىنى توپراقتىن باشقا نەرسە توپغۇزالمىدۇ.»

"لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ ذَهَبٍ لَأَحَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ ثَالِثٌ وَلَا يَمْلَأُ فَاهُ إِلَّا التُّرَابُ" رواه الترمذي.

ئوغۇل

بىر زامانلاردا قاراقچىلار يول توسۇپ، ئىنسانلارنى بۇلاپ، ئەسىر ئېلىپ تۇتۇۋالغان ئىنسانلارنى قۇل بازىرىدا ساتىدىكەن.

بىر قېتىملىق بۇلاڭ-تالاڭدا بىر يوقسۇل بوۋاي قاراقچىلارنىڭ قۇلغا چۈشۈپ قاپتۇ. قاراقچىلارنىڭ باشلىقى بوۋايغا:

- ئەسىر بازىرىدا قۇل بولۇپ سېتىلىشنى خالىمىساڭ، ماڭا يۈز ئالتۇن بەر، سېنى ئازات قىلاي. - دەپتۇ.

يوقسۇل بوۋاي ئۆيىدىكىلەرگە يازغان مەكتۇپتا:

«مېنى قۇتۇلدۇرۇۋالغۇدەك پۇلىمىزنىڭ يۇقلۇقىنى بىلىمەن. ئەمما بېشىمغا كەلگەن ئىشلارنى بىلسۇن دەپ ئەينەن ئەھۋالنى يازدىم.» دەپتۇ.

يوقسۇل بوۋاينىڭ ئاقكۆڭۈل ۋە جەسۇر بىر ئوغلى بار ئىكەن. دادىسىنىڭ مەكتۇبىنى ئوقۇپلا دەرھال قاراقچىلارنىڭ يېنىغا تىزلىكتە بېرىپتۇ.

- ئاكىلار! - دەپ يالۋۇرۇپتۇ، دادامنى بىكارغىلا ئازات قىلىۋېتىڭلار دېمەيمەن. چۈنكى بۇنداق قىلمايدىغانلىقىڭلارنى بىلىمەن. دادام قېرى، كۈچى ماغدۇرى يوق. ئۇنى ساتساڭلارمۇ كۆپ پۇلغا ئالمايدۇ. ئۇنىڭ ئورنىغا مېنى سېتىڭلار. بۇنداق قىلساڭلار، كۆپرەك پۇلغا ئېرىشەلەيسىلەر. - دەپتۇ.

بۇ تەكلىپ قاراقچىلارغا ياراپ كېتىپتۇ.

- بۇنى باشلىقىمىزغا يەتكۈزەيلى. - دېيىشىپتۇ.
شاپ بۇرۇت قاراقچى باشلىقى بۇنى ئاڭلاپ قۇلىقىغا
ئىشەنمەيلا قاپتۇ. بوۋاينىڭ ئوغلىغا ھەيرانلىق بىلەن
قاراپ:

- پاھا! دۇنيادا بۇنداق مەرت بالىلارمۇ باركەن -
دە! بۇنداق يىگىتلەرگە جېنىمىز پىدا بولسۇن. ئادەملەر
تېخى ئۆلۈپ كەتكىنى يوق. داداڭنى سەن ئۈچۈن ئازات
قىلىۋەتتىم. ماڭ، كەت! - دەپتۇ.

يوقسۇل بوۋاي بىلەن پىداكار ئوغلى خۇشال ھالدا
ئۆيىگە قايتىپتۇ.

بۇ ھېكايە بىزگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇنۇ ھەدىسىنى
ئەسلىتىدۇ:

«بىر بالا دادىسىنىڭ ھەققىنى تۆلىيەلمەيدۇ. ئەگەر
دادىسى قۇل بولسا، ئۇنى سېتىۋېلىپ ئازات قىلسا،
ئاندىن ھەققىنى تۆلىگەن بولىدۇ.»

"لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدًا إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ"

رواه مسلم.

ئوغلاق

نەجىپ ئوغلاقلارنى بەك ياخشى كۆرەتتى. دادىسى ئۇنىڭغا سوغا قىلغان ئوغلاقنى يازدا بېقىپ چوڭ قىلدى. بۇ ئوماق ئوغلاق نەجىپنىڭ كەينىگە ئەگىشىپلا يۈرەتتى، قېلىقلىرى كىشىنىڭ ئامراقلىقىنى كەلتۈرەتتى.

دادىسى نەجىپكە ھەمىشە:

- ئىشىكىنى ھەرگىز ئوچۇق قويما! بولمىسا ئوغلاق ئۆيىنىڭ ئىچىگە كىرىپ، نەرسە - كېرەكلىرىمنى بۇزىۋېتىدۇ. - دەپ جېكىلەيتتى.

بىر كۈنى نەجىپ توپىنى ئېلىش ئۈچۈن يۈگرەپ ئۆيگە كىردى. دادىسىنىڭ سۆزى ئېسىگە كەلدى، ئەمما ئۆيدىن تىزلا چىقىمەنغۇ دەپ ئويلاپ ئىشىكىنى ئەتمىدى. ئۇنىڭ يۈگۈرگەنلىكىنى كۆرگەن ئوغلاقنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ئۆيگە بىللە كىرگەنلىكىگە دىققەت قىلمىدى.

ئوغلاق چىرايلىق كۆك كۆزلىرى بىلەن نەجىپنىڭ نەگە كەتكەنلىكىگە سىنچىلاپ قاراپ، مېھمانخانا ئۆيدىكى چوڭ ئەينەككە يېقىنلاشتى. كۆز ئالدىدا ئۆزىگە ئوخشاش بىر ئوغلاقنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا قاراپ ماڭدى. بۇ ئەدەپسىز ھايۋاننىڭ تەپ تارتماستىن ئۆزىگە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىغا چىدىماي، ئۇنىڭغا ھەددىنى بىلدۈرۈپ قويماقچى بولدى، پۈتۈن كۈچى بىلەن ئۇنىڭغا ئېتىلدى.

«چۈڭگىدە!» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ چوڭ ئەينەك پارام - پارچە بولدى.

نەجىپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىككى ياش ساھابىسى
ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بىلەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئامىرغا باشقا
باشقا چاغلاردا:

«داداڭنى سۆزىنى ئاڭلا!»

"أَطِعْ أَبَاكَ" رواه أحمد.

دەپ بۇيرىغانلىقىنى بىلگەن بولسا ئىدى، دادىسىنىڭ
سۆزىدىن چىقمىغان بولاتتى.

مەرىپەتلىك بالا

ئۈچ ئايال قولىدا سېۋىتىنى كۆتۈرگىنىچە بازاردىن كېلىۋاتاتتى. بىردەم ئارام ئېلىش ئۈچۈن يول بويىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇشتى. بالىلىرى ھەققىدە پاراڭ سېلىشقا باشلىدى.

بىرىنچى ئايال ئوغلىنىڭ پەقەت جىم تۇرمايدىغانلىقىنى، قولىنىڭ ئۈستىدە ماڭالايدىغانلىقىنى ئېيتتى.

ئىككىنچى ئايال بۇلبۇلدەك ئاۋازى بار ئوغلى ئېيتقان ناخشىلارغا ھەممە كىشىنىڭ ئامراق ئىكەنلىكىنى ئېيتتى.

ئۈچىنچى ئايال ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاپلا ئولتۇردى. ئېمىشقا گەپ قىلمايدىغانلىقىنى سورىغاندا:

- مېنىڭ بالامنىڭ سۆزلىگۈدەك مەرىپىتى يوق. -

دېدى.

بۇ پاراڭلارنى ئاڭلاپ قالغان بىر بوۋاي ئاياللارنىڭ كەينىدىن ماڭدى.

كوچىنىڭ بېشىغا كەلگەندە ئاياللار سېۋەتلىرىنى يەردە قويۇپ، ھارغان قولى، ئاغرىغان بېلىنى ئوڭشاشقا باشلىدى. ئۇلارنى كۆرگەن بالىلىرى يۈگرەپ ئانىسىنىڭ يېنىغا كەلدى.

بىرىنچى ئايالنىڭ ئوغلى موللاق ئېتىپ قولىنىڭ ئۈستىدە ماڭدى.

ئىككىنچى ئايالنىڭ ئوغلى بىر تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرۇپ، ئانىسى ئامراق ناخشىلاردىن بىرنى ئېيتىشقا باشلىدى. باشقا ئاياللار ئۇنى زوق-شوخ بىلەن ئالقىشلىدى.

ئۈچىنچى ئايالنىڭ ئوغلى بولسا:

- ئانا، ساڭا ياردەملىشى. - دەپ سېۋەتنى قولغا ئالدى. ئاياللار ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بوۋايدىن بالىلىرىنىڭ مەرىپىتىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى سورىدى. بوۋاي:

- مەن مەرىپەتلىك بىر بالا كۆردۈم. ئۇ بالا ئانىسىغا ياردەم قىلىشقا يۈگۈرگەن بالا شۇ. ئۇ بالا پەيغەمبىرىمىزنىڭ:

«ھەممەيلەنگە ئانىسىنىڭ خىزمىتىنى قىلىشنى

تەۋسىيە قىلىمەن»

"أوصي امرأاً بأمه" رواه ابن ماجه.

دېگەن ھەدىسىگە ئۇيغۇن ئىش قىلدى. - دېدى.

سۇلياۋ قاچا

ياغاچچى بوۋاي قېرىپ ماغدۇرىدىن كەتكەن ئىدى. كۆزى تورلىشىپ، پۇت-قولى تىترەيدىغان بولۇپ قالغان ئىدى. قوشۇقنى چىڭ تۇتالمايدىغان بولۇپ قالغاچقا تاماقنى داستىخانغا تۆكۈپ سالاتتى.

ئوغلى بىلەن كېلىنى ئۇنىڭغا دىققەت قىلمىدىڭ دەپ ئاچچىقلايتتى. تاماقنى چېچىپ يېيىشى، كىيىملىرىگە يوقتۇرۇشى ئۇلارنى بىئارام قىلاتتى. ئاخىرى بوۋاي بىلەن بىللە تاماق يېمەيدىغان بولدى. ئۆزى ئۈستەلدە ئولتۇرۇپ، بوۋايغا يەرگە داستىخان سېلىپ بېرىشتى.

كىچىك نەۋرىسى ھەسەن بوۋىسىغا ئىچ ئاغرىتاتتى. تاماق يېگەندە ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، تۆكمەي يېيىشىگە ياردەملىشەتتى.

بىر كۈنى بوۋاي كۆزى ياش يۇقى ھالدا ئۈستەلدە ئولتۇرغانلارغا قاراپ تۇرغاندا قولىدىكى تاماق قاچىسى يەرگە چۈشۈپ سۈنۈپ كەتتى. ئوغلى بىلەن كېلىننىڭ بۇنىڭغا قاتتىق ئاچچىقى كەلدى. بوۋاينىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىدىغان گەپلەرنى قىلدى. تاماقنى چىنە قاچىدا ئەمەس، سۇلياۋ قاچىدا بېرىشكە باشلىدى.

بىر كۈنى ياغاچچى بوۋاينىڭ ئوغلى ئايالىغا مېۋىلەرنى سۇلياۋ قاچىغا قويماسلىقىنى ئېيتقاندا:

- بۇ قاچىلارنى ئەخلەت قۇتىسىغا تاشلىۋەت! - دېدى.

ھەسەن سۇلياۋ قاچىلاردىن ئىككىسىنى ئېلىپ
قىلىپ:

- ئانا، بۇلارنى تاشلىۋەتمە! كېيىن لازىم بولىدۇ. -
دېدى.

دادىسى قىزىقىپ سورىدى:

- بالام، ئۇلارنى قانداق قىلسەن؟

ھەسەن مۇنداق دېدى:

- سىلەر قېرىغاندا مەن بۇ قاچىلاردا سىلەرگە تاماق
بېرىمەن.

ھەسەننىڭ ئانىسى بىلەن دادىسى بوۋايغا قىلغان
مۇئامىلىسىدىن قاتتىق خىجىل بولدى. بوۋاي بىلەن بىر
داستىخانغا ئولتۇردى.

ياغاچچى بوۋاينىڭ ئوغلى بىلەن كېلىنى ئىنساننى
جەننەتكە ئېلىپ بارىدىغان ئەڭ ياخشى ئەمەلنىڭ ئاتا -
ئانىغا ياخشىلىق قىلىش ئىكەنلىكىنى بىلگەن بولسا
ئىدى، بەلكىم بۇنداق مۇئامىلە قىلمىغان بولاتتى.

پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېگەن:

«ئاتا - ئانىنى مەمنۇن قىلغاندا ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا
ئېرىشكىلى بولىدۇ. ئاتا - ئانىنىڭ ئاچچىقىنى
كەلتۈرۈگەندە، ئاللاھنىڭ غەزەپ - نەپرەتى
كېلىدۇ.»

"رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَى الْوَالِدِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ
الْوَالِدِ" رواه الترمذي.

قەلەم

جامال بىر پېقىر ياغاچچىنىڭ ئوغلى ئىدى. بىر سىياھ قەلىمىنى يۇتتۇرۇپ قويغانلىقى ئۈچۈن يول بويىدا ئولتۇرۇپ يىغلاشقا باشلىدى.

يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان سالاپەتلىك بىر ئادەم جامالنىڭ نېمىشقا يىغلاۋاتقانلىقىنى سورىغاندىن كېيىن يانچۇقىدىن بىر قەلەم چىقىرىپ:

- يۇتتۇرۇپ قويغان قەلىمنىڭ مۇشۇمۇ؟ - دەپ سورىدى.

جامال يىغىدىن توختاشقا تىرىشىپ:

- ياق، مېنىڭ قەلىمىم بۇنچىلىك چىرايلىق ئەمەس ئىدى. - دېدى.

بۇ ئادەمگە جامالنىڭ راستچىل سەمىمىيلىكى ياراپ قالغان ئىدى.

- ئۇنداق بولسا راستچىللىقنىڭ ئۈچۈن مەن بۇ قەلەمنى ساڭا سوغا قىلاي. ئۆتۈنۈپ قالاي، سوغامنى قوبۇل قىلغىن. - دەپ قەلەمنى ئۇنىڭغا بەردى.

پەيغەمبىرىمىز راستچىل سەمىمىي كىشىلەرگە ئاللاھ بېرىدىغان ئەجىرنى مۇنداق بايان قىلغان:

«راستچىللىق كىشىنى ياخشىلىققا، ياخشىلىق بولسا جەننەتكە ئېلىپ بارىدۇ.»

"إِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ" رواه

البخاري.

يالغانچى

ئۇ كۈنى مەھكىمدە بىر ئايال بىلەن بىر ئەرنىڭ دەۋاسى بار ئىدى. قازى ئورنىغا كېلىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن سوراق باشلاندى. سۆزلەش نۆۋىتى ئاۋۋال ئايال كېشىگە بېرىلدى.

ئايال يېنىدىكى ئاۋاق ئادەمنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

- ماۋۇ ئادەم ماڭا پوخورلۇق قىلدى، ئىپپەت - نۇمۇسۇمغا تەگدى. دەۋاچىمەن. - دەپ يىغلاشقا باشلىدى.

ئاۋاق ئادەم ئۆزىنى ئاقلدى:

- يالغان گەپ قىلىۋاتىدۇ، قازاخۇنۇم! مەن ئۆزۈم سائقان قويلارنىڭ پۇلىسىنى ساناپ تۇرسام، بۇ ئايال يېنىمغا كېلىپ پۇل بېرىشىمنى تەلەپ قىلدى. ئەگەر پۇل بەرمىسەم، مېنى قىيىن ئەھۋالدا قويۇپ قويدىغانلىقىنى ئېيتىپ تەھدىت سالدى. دېگىنىنى قىلمىغانلىقىمنى كۆرۈپ، ۋاقىراپ- جاقىراشقا باشلىدى.

قازى ئۇلارنىڭ سۆز-ھەرىكەتلىرىگە قاراپ كىمنىڭ راست، كىمنىڭ يالغان ئىكەنلىكىنى بىلىپ بولدى. بىراق بۇنى چاندۇرمىدى.

ئادەمگە:

- بىچارە ئايالغا ھەم باسقۇنچىلىق قىپسەن، ھەمدە ئۇنداق قىلىمىدىم دەپ يالغانچىلىق قىلىۋاتىسەن. دەرھال يانچۇقىڭدىكى پۇللارنى ئۇنىڭغا بەر! بولمىسا سېنى زىندانغا تاشلايمەن. - دەپ توۋلىدى.

قازنىڭ بۇ گېپىگە ھەممەيەن ھەيران قالدى.
پۇلنى خۇشاللىق بىلەن ئالغان ئايال قازغا دۇئا
قىلىپ چىقىپ كەتتى. قازى ئاۋاق ئادەمگە قاراپ:
- ئۇ ئايالنىڭ كەينىدىن تىز قوغلاپ بېرىپ،
قولدىكى پۇللارنى ئېلىپ كەل! - دېدى.
نېمە قىلارنى بىلمەي قالغان ئادەم پۇلنى يېڭىدىن
قولغا ئېلىش ئۈمىدى بىلەن سىرتقا قاراپ يۈگۈردى.

بىر ئازدىن كېيىن ئىككىلىسى تەكرار مەھكىمىگە ئېلىپ كېلىندى. ئادەم ئۇيان-بۇيان بېقىننى تۇتۇپ ۋايىچانلاپ تۇراتتى. تاتىلانغان يۈزىدىن قان ئېقىپ تۇراتتى. سۆزلەش نۆۋىتى يەنە ئاۋۋال ئايال كىشىگە بېرىلدى.

ئايال غەزەپلەنگەن ھالدا:

- قازاخۇنۇم! بۇ زومىگەر ئادەم ئەمدى سىز ماڭا بەرگەن پۇللارنى قولۇمدىن تارتىۋالماقچى بولدى. - دېدى.

قازى:

- قانداق، تارتىۋالدىمۇ پۇللارنى؟ - دەپ سورىدى.
 ئايال چىشىنى چىقىرىپ ھىجايغان ھالدا:

- مەن بۇ لەقۇغا پۇلنى تارتقۇزۇپ قۇياتتىممۇ؟ - دېيىشى بىلەن قازى ئۇنىڭغا ۋاقرىدى:

- ھو يۈزى قېلىن دايشاق! ئىپپەتلىك بىرىدەك كۆرۈنۈپ، بۇ ئادەمنىڭ ساڭا باسقۇنچىلىق قىلغانلىقىنى ئېيتتىڭ. راست ئۇنداق بولسا، ناھەق ئالغان پۇلنى قوغدىغاندىن بەكرەك ئىپپەت-نۇمۇسۇڭنى قوغداشقا تىرىشساڭ بولماسمىدى؟! دەرھال بۇ ئادەمنىڭ پۇلنى قاينۇرۇپ بەر!!!

قازى يالغانچى ئايالنى جازالاشتىن ئىلگىرى ئۇنىڭغا پەيغەمبىرىمىزنىڭ شۇ ھەدىس-شەرىفىنى خاتىراتتى:

«يالغانچىلىق ئەخلاقسىزلىقتۇر. ئەخلاقسىزلىق كىشىنى جەھەننەمگە ئېلىپ بارىدۇ.»

«إِيَّاكُمْ وَ الْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ

الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ» رواه مسلم.

كەشتانى دەرىخى

ھۈسەيىن ئاكا قولى بىلەن جاۋاپكارنى ئىشارەت قىلىپ تۇرۇپ:

- سوتچى ئەپەندىم! مەن ئۆتكەن يىلى يىراققا بارىدىغان چېغىمدا بۇ ئادەمگە ئالماس كۆزلۈك بىر ئۈزۈكۈمنى ئامانەت قويۇپ قويغان ئىدىم. ئەمدى ئۈزۈكۈمنى قايتۇرۇپ بەر دېسەم، بەرمىدى. - دېدى.

سوتچى جاۋاپكار كاھىيادىن سورىدى:

- بۇ كىشىنىڭ ئۈزۈكىنى نېمىشقا بەرمەيسەن؟

كاھىيا:

- يالغان گەپ قىلىۋاتىدۇ بۇ ئادەم. ماڭا ئۈزۈك بەرمىدى ئۇ. - دېدى.

سوتچى ھۈسەيىن ئاكىدىن سورىدى:

- ئۈزۈكىنى بۇ ئادەمگە بەرگەنلىكىڭنى كۆرگەن گۇۋاچى بارمۇ؟

- يوق، - دېدى ھۈسەيىن ئاكا. بىر كەشتانى دەرىخىنىڭ ئاستىدا ئۈزۈكىنى ئۇنىڭغا بەرگەن چېغىمدا يېنىمىزدا ھېچكىم يوقتى.

بۇنى ئاڭلىغان سوتچى ھۈسەيىن ئاكاغا:

- تىز ئۇ يەرگە بېرىپ، ماڭا شۇ كەشتانى دەرىخىدىن بىر تال شاخ ئېلىپ كەل! - دېدى.

كاھياغمۇ مەھكىمدە ساقلاپ تۇرۇشنى ئېيتتى .
بىر دەمدىن كېيىن سوتچى كاھياغا قاراپ :
- بۇ ھۈسەيىن نەدە قالدى؟ قاراپ باققىنا شۇ
دەرىزىدىن ، كېلىۋاتامدۇ- يوق؟ - دېدى .

كاھيا تۇرغان ئورنىدا مىدىرلاپمۇ قويماي جاۋاپ
بەردى:
- ئۈچ سائەتتىن ئىلگىرى كېلەلمەيدۇ سوتچى
ئەپەندىم . ئۇ يەر بەك ئۇزاق!
بۇنى ئاڭلىغان سوتچى كاھياغا:

- ھۇ يالغانچى كاززاپ! ئۈزۈكنى ئالمىغان بولساڭ،
كەشتانى دەرىخىنىڭ يىراقتا ئىكەنلىكىنى قانداق
بىلسەن؟ سەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ:

«ئەي ئىنسانلار، ھەرگىز يالغان گەپ قىلماڭلار.
چۈنكى يالغان بىلەن ئىمان بىر يەردە تۇرمايدۇ»

" يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِيَّاكُمْ وَ الْكُذِبَ فَإِنَّ الْكُذِبَ مُجَانِبٌ لِلْإِيمَانِ
" رواه أحمد.

دېگەنلىكىنى بىلمەمسەن؟ - دەپ ۋاقرىدى ۋە
ئۇنىڭغا ئېغىر جازا بەردى.

ئەكس سادا

شاكچىك رەمىزى ئېتىزلىقتا ئىشلەۋاتقان دادىسىغا تاماق ئاپىرىپ بەرگىلى كېتىۋاتاتتى. ئۇزاقتا ئېگىزلىكنىڭ پەستىكى قىيا تەرىپىدە بىر قارا چىكىت كۆردى. بۇ بىر بالا بولسا كېرەك دەپ ئويلىغان تاشقا قاراپ: «ھەي!!!» دەپ ۋاقتىردى.

ئېگىزلىكتىكى قىيالاردىنمۇ «ھەي!!!» دېگەن ئاۋاز كەلدى.

رەمىزى بۇنىڭ بىر ئەكس سادا ئىكەنلىكىنى بىلمىگەنلىكى ئۈچۈن، قىيالىقلارنىڭ ئارقىسىغا مۆكۈنىۋالغان بىر بالا مەن بىلەن قېرىشىۋاتىدۇ دەپ ئويلاپ:

- كەلسەم، ئەدىۋىڭنى ئوبدان بېرىپ قويىمەن! -
دەپ توۋلىدى.

ئوخشاش ئاۋازدىن جاۋاب كەلدى:

- كەلسەم، ئەدىۋىڭنى ئوبدان بېرىپ قويىمەن!
قاتتىق ئاچچىغى كەلگەن رەمىزى پۈتۈن كۈچى بىلەن
ۋاقتىردى:

- چىقە مەيدانغا، قورقۇنچاق!

يەنە ئوخشاش جاۋابنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئېگىزلىككە قاراپ يۈگرەشكە باشلىدى. ھېرىپ كەتكەن ئىدى. ئېگىزلىكنىڭ باغرىدا ھېچكىمنى كۆرەلمىگەندىن

كېيىن، پوچى بالىنى بىرەر يەرگە مۆكۈنىۋالغان بولۇشى مۇمكىن دەپ ئويلىدى. ئېگىزلىككە ياماشتى. بۇ ئەسنادا ئاغزىغا نېمە كەلسە شۇنى سۆزلىدى. ئۇنى بىر تېپىۋالسا، قانداق قىلىدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئەمما قورقۇنچاق بالا ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىشقا جۈرئەت قىلالمايۋاتاتتى.

بۇ ئىش ئۇنى خېلى ئۇزۇن ھايات قىلغانلىقى ئۈچۈن، دادىسىنىڭ قورسىقىنىڭ بەك ئېچىپ كەتكەنلىكىنى ئويلاپ، بالىنى ئىزدەشتىن ۋاز كەچتى.

ئېتىزلىققا بارغاندا دادىسىغا دەپ بەردى.

دادىسى ئۇنىڭغا مۇنداق بىر ئەقلىيە سۆزنى ئېيتتى:

«خالغىنىنى سۆزلىگەن كىشى خالىمىغىنىنى ئاڭلايدۇ.»

ئەگەر رەمزى پەيغەمبىرىمىزنىڭ شۇ ھەدىسى - شەرىفىنى بىلگەن بولسا ئىدى، ئۇنداق قىلمىغان بولاتتى.

«ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقان كىشى ياخشى سۆز سۆزلىسۇن ياكى جىم تۇرسۇن!...»

"مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ

لِيَصْمُتْ" رواه البخاري.

نان

بىر سوغۇق قىش كۈنى ئىدى. ھەسەن ناۋايخاندىن نان ئېلىپ ئۆيىگە قايتىپ كېتىۋاتاتتى. بىر تېرە بىر سوۋگەك بولۇپ قالغان بىر ئورۇق لالما ئىتنىڭ يالۋۇرغاندەك ئاۋاز چىقىرىپ سېۋەتتىكى نانلارغا قاراۋاتقانلىغىنى كۆردى.

بىچارە ھايۋاننىڭ ھالىغا ھەسەننىڭ ئىچى ئاغرىدى. «ناننىڭ بىرنى ئىتقا بەرسەم، ئانام ئاچچىقلايدۇ» دېدى. كېيىن يەنە نېمە بولسا يولسۇن دەپ ئويلاپ، سېۋىتىنى قارنىڭ ئۈستىگە قويدى. ناندىن بىرنى ئېلىپ، ئىتنىڭ ئالدىدا ئۇشتۇپ بېرىشكە باشلىدى.

ناۋايخاندىن كېلىۋاتقان بىر ئادەم ھەسەننىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ قالغان ئىدى. ئۆزىنىڭ خالتىسىدىكى ناندىن بىرنى ھەسەننىڭ سېۋىتىگە قويۇپ قويدى.

ھەسەن ئۆيىگە كەلگىنىدە سېۋىتىدىكى نانلارنىڭ ئازلاپ قالمىغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى.

ئەگەر ھەسەن پەيغەمبىرىمىز ئېيتقان بۇ ھەدىسنى بىلگەن بولسا ئىدى، بۇ ئەھۋالنى ئۆزىچە چۈشىنەلگەن بولاتتى.

«سەدىقە مالنى كېمەيتمەيدۇ.»

"مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ" رواه مسلم.

پىخسۇق

ئەسەننىڭ بىر پىخسۇق تاغسى بار ئىدى. مېلىنى
ئىشلەتمەيتتى ھەمدە ئىشلەتكۈزمەيتتى. بۇ سەۋەپتىن
ئۇنى ھېچ بىر ئادەم ياخشى كۆرمەيتتى. بۇ پىخسۇق
ئادەم:

«ئىنساننىڭ مال-مۈلكى قولىنىڭ ئاستىدا بولۇشى كېرەك» دەپ، پۈتۈن مال-مۈلكىنى ئالتۇنغا ئايلاندۇردى. بۇ ئالتۇنلارنى كۆتۈرۈپ، باغچىنىڭ بىر يېرىگە كۆمدى. ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن ھەر كۈنى ئالتۇنلارنى ئورنىدىن ئېلىپ ساناپ، يەنە توپراققا كۆمەتتى.

بىر كۈنى ئالتۇنلارنى كۆمۈپ قويغان يەردىن تاپالمىدى. ئوغرىلانغانلىقى مەلۇم بولدى. بۇ پىخسىق ئادەم چاچلىرىنى يولۇپ يىغلاشقا باشلىدى.

ئىھسان بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، تاغسىغا:

- تاغا، بىكاردىن بىكار يىغلىما، ئۇ ئالتۇنلار ئەسلىدە سېنىڭ ئەمەس ئىدى. ئەگەر سېنىڭ بولسا ئىدى، ئۇنى توپراققا كۆممەي ئۇنىڭدىن پايدىلانغان بولاتتىڭ. - دېدى.

پىخسىقلىقتىن ئاللاھقا سېغىنغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق ئادەملەر ھەققىدە مۇنداق دېگەن:

«پىخسىق ئادەم ئاللاھتىن، جەننەتتىن ۋە ئىنسانلاردىن يىراقتۇر.»

"الْبَخِيلُ بَعِيدٌ مِنَ اللَّهِ بَعِيدٌ مِنَ الْجَنَّةِ بَعِيدٌ مِنَ النَّاسِ" رواه

الترمذي.

ئاياغ

قىشنىڭ قەھرىتان سوغۇقى ئۆزىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. سادى ناھايىتى ئۇششىدى. چۈنكى يىرتىق ئايىغىدىن سۇ ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ يىلى ئائىلىسىنىڭ يوقسۇل بولۇشىنى تۇنجى قېتىم ھىس قىلىپ، كۆڭلى يېرىم بولدى. «ياخشى بىر كىيىم، قېلىن بىر پەلتو ۋە مەزمۇت بىر ئاياق ئالغۇچىلىك پۇلىمىز بولغان بولسا، نېمە دېگەن ياخشى بولاتتى - ھە!» دەپ ئۆز ئۆزىگە پىچىرلىدى.

بىر كۈنى قولىدىكى سومكا بىلەن مەكتەپتىن ئۆيگە قايتىپ كېلىۋاتاتتى. چوڭ مەسجىدنىڭ يېنىغا كەلگەن ۋاقتىدا ناماز ئەسىرگە ئەزان ئوقۇلۇشقا باشلىدى. سادى مەسجىد تە جامائەت بىلەن ناماز ئوقۇشنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. دەرھال مەسجىد ھويلىسىغا كىردى. تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن تۇرىنىڭ يېنىغا كەلدى. سومكىسىنى ئۇرۇندۇقنىڭ ئۈستىگە قويۇپ، يەڭلىرىنى تۈردى.

كۆپ قىسمى ئۇنىڭغا تونۇش بولغان مۇسۇلمانلار تۇرىنىڭ يېنىدا تاھارەت ئېلىۋاتاتتى.

سادى بىر تۇرىنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ، ئايىغىنى سالدى. پايپىقى يەنە پاسكىنا بولغان ئىدى. يىرتىق ئايىغىنى غەزەپ بىلەن يەرگە ئاتتى. دەل بۇ ۋاقتتا يېنىدا تاھارەت ئالغان بىر ئادەمنىڭ بىر پۇتىنى بۇيۇپلا ئورنىدىن تۇرغانلىقىنى كۆردى. بىچارە ئادەمنىڭ يەنە بىر پۇتى يوق ئىدى.

سادى ياخشى بىر
ئايىغىم يوق دەپ كۆڭلى
پېرىم بولغانلىقىدىن
خىجىل بولدى. بىر پۈتى
بولمىغان بۇ ئادەمنىڭ
بەلكى بىر نەچچە
ئاياق ئالدىغان پۇلىسى
بولۇشى مۇمكىن ئىدى.
ئەمما پۇل بىلەن ھەممە
نەرسىنى سېتىۋالغىلى
بولمايتتى.

سادى نامازدىن
كېيىن قولىنى تېخىمۇ
ئېگىز كۆتۈرۈپ دوئا
قىلىشقا باشلىدى.
ئۇ كۈنى ئاللاھتائالاغا
ئۆزىگە ساغلام بىر پۈت
ئاتا قىلغانلىقى ئۈچۈن رەھمەت ئېيتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەقتىكى شۇ سۆزى
نېمە دېگەن گۈزەلدۇر:

«قانائەتكار بولغىن. بۇنداق قىلغان ۋاقتىڭدا ئەڭ
ياخشى شۇكۈر قىلغان بولسىن.»

"وَكُنْ قَنَعًا تَكُنْ أَشْكَرَ النَّاسِ" رواه ابن ماجه.

ئاپتوموبىل

ھېكمەت بىر ئەلاچى ئوغۇچى ئىدى. ئۆيىدىن خىلى يىراق بولغان بىر ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتاتتى. مەكتەپكە ھەر كۈنى ئاپتوبۇس بىلەن بېرىپ كېلەتتى. ھېكمەتنىڭ ھەر خىل قىزىقىش ۋە خىياللىرى بار ئىدى. مەكتەپكە بېرىپ - كېلىش جەريانىدا يولدا كۆرگەن ماشىنا ماركىلىرىنى ئاداشلىرىغا دۇدۇقماستىن ئېيتىپ بېرەلەيتتى. ئەمما ئۆزىنىڭ بىر ماشىنىسى يوقلۇقىغا ئىچى پۇشاتتى. ھېكمەت ئەدەبلىك بىر بالا بولغانلىقى ئۈچۈن كۆڭلى يېرىملىقنى ئاتا-ئانىسىغا بىلدۈرمەيتتى. چۈنكى دادىسى ئاددى بىر خىزمەتچى بولۇپ، تۆت كىشىلىك ئائىلىنىڭ تۇرمۇش ئىھتىياجىنى ناھايىتى زور قامداۋاتاتتى. ئۇنىڭدىن ماشىنا ئىستەش توغرا ئەمەس ئىدى. تۇرمۇشىنى قامداش ئۈچۈن مىدىرلاپ تۇرۇۋاتقان بىر ئىنساندىن ئەمەلگە ئاشمايدىغان بىر ئارزۇنى تەلەپ قىلىش ئەخلاقسىزلىق بولاتتى.

ئۆزى بىلەن بىر مەھەللىدە ئولتۇرىدىغان ۋە بىر مەكتەپتە ئوقۇيدىغان ئەھمەد ئىسىملىك بىر ئادىشىنىڭ مەكتەپكە پىيادە بېرىپ كېلىشىگە ھەيران قالاتتى.

بىر كۈنى يامغۇر يېغىۋاتاتتى. ھېكمەت بەزى ئاداشلىرى بىلەن ئاپتوبۇس ساقلاۋاتاتتى. ئەھمەدنىڭ يامغۇرغا قارىماي، يېنىدىن تىزلىكتە ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭغا:

- ئاپتوبۇس كېلىش ئالدىدا، بىكارغا ھۆل بولۇپ كەتتە! - دەپ ۋاقىرىدى.

ئەھمەد:

- بىر يەرگە بارمەن ، رەھمەت ساڭا! - دەپ يولىنى داۋام قىلدى .

بۇ ۋەقە بىر نەچچە قېتىم تەكرارلانغاندا ، ھېكمەت ئادىشىنىڭ نېمە ئۈچۈن ئايتۇبۇسقا چىقمايدىغانلىقىغا ھەيران قالدى . بىر كۈنى بۇ مەسلىنى ئانىسىغا ئېيتتى .

ھېكمەتنىڭ ئانىسى ئەھمەدنىڭ ئائىلىسىنى ياخشى بىلەتتى . بىر نەچچە يىل ئىلگىرى ئەھمەدنىڭ دادىسى ۋاپات بولۇپ ، ئانىسى ئالتە بالا بىلەن قالغان ئىدى . بىجارە ئانا ئۆيلەردە كىشىلەرنىڭ كىر-قاتلىرىنى يۇيۇپ ، تازىلىقنى قىلىپ ، بالىلىرىنىڭ تۇرمۇشىنى ئاران قامداۋاتاتتى . ئەھمەدنىڭ ئايتۇبۇسقا چىقالماسلىقى پۇلىسىنىڭ يوقلۇقىدىن ئىدى .

ھېكمەت بۇنى ئاڭلاپ كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولدى . ماشىنىمىز يوق دەپ ئىچى پۇشقانلىقىغا خىجىل بولدى . ئەھۋالى ئۆزىدەك ياخشى ئەمەس ، بېشىنى تىقىدىغان ئۆيى يوق ، قارىنى تويغۇرۇش ئۈچۈن تىرمىشىپ تۇرۇۋاتقان مىڭلارچە ئىنسانلار بىلەن بىر شەھەردە ياشاۋاتقانلىقىنى ئويلىدى . ھەر تۈرلۈك نېمەت ئاتا قىلغان ئاللاھقا شۈكۈر قىلدى .

ماشىنىمىز يوق دەپ ئىچى پۇشقان ھېكمەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىنى ئاڭلىغان بولسا ئىدى ، ھەر ھالدا كۆڭلى يېرىم بولمىغان بولاتتى :

**«تۆزەڭلاردىن يوقىرىدىكىلەرگە قارىماي ،
 تۆۋەندىكىلەرگە قاراڭلار .»**

**"انظُرُوا إِلَىٰ مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَىٰ مَنْ هُوَ
 فَوْقَكُمْ"** رواه مسلم .

دۇمان

بۇرۇنقى زاماندا ھاتەم ئىسىملىك ناھايىتى باي ۋە ناھايىتى مەرت بىر ئادەم ئۆتكەن ئىكەن. ئوتلاقلاردا ناھايىتى كۆپ مال - چارۋىلىرى بار بولۇپ، مېلىنى باشقىلارغا بېرىشتىن خۇشاللىق ھىس قىلىدىكەن. بۇ ئادەمنىڭ دۇمان ئىسىملىك قاپقارا بىر ئېتى بار ئىكەن. دۇمان ئوخشىشى تېپىلمايدىغان شۇنداق بىر ئات ئىكەنكى، ھەر يەردە ئۇنىڭ شامال دەك چېپىشى، بۈركۈتتەك ئۇچۇشى تىللارغا داستان بولغان ئىكەن. ھاتەم بۇ ئاتنى كۆز قارچۇغىدەك ياخشى كۆرۈپ، ئۇنى ھېچ بىر نەرسىگە تېگىشمەيدىكەن.

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھاتەمنىڭ مەرتلىكى ھەمدە ئېتىنىڭ گۈزەللىكى پادىشاھنىڭ قۇلقىغا قەدەر يېتىپ بېرىپتۇ. پادىشاھ باش ۋەزىرىنى يېنىغا چاقىرىپ:

- ھاتەمنىڭ مەرتلىكىنى سىناپ باقاي دەۋاتىمەن. دۇماننى مەن ئۈچۈن تەلەپ قىلغىن، بېرىش - بەرمەسلىكىنى بىر سىناپ باقايلى. - دەپتۇ.

پادىشاھنىڭ ئادەملىرى ئەتىسى يولغا چىقىپتۇ. قاتتىق يامغۇر يېغىۋاتقان بىر كېچىدە ھاتەمنىڭ يېزىسىغا كېلىپ، ئۆيىدە مېھمان بولۇپتۇ.

ھاتەم ئۇلارنى قىزغىن قارشى ئاپتۇ. ئادەملىرىگە تاماق تەييارلاشنى بۇيرۇپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن داستىخان سېلىنىپ، كاۋاپلار يېيىلىپتۇ. كېيىن مېھمانلار ئەڭ ياخشى ياتاقلاردا قاتتىق ئۇيقۇغا غەرق بوپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەن پادىشاھنىڭ ئادەملىرى كېلىش سەۋەبىنى ئېيتقاندا ھاتەم قاتتىق كۆڭلى يېرىم بولۇپ:

- ئاپلا! پادىشاھىمنىڭ بۇيرۇقىنى كاشكى، كەلگەن ھامان ئېيتقان بولساڭلار. سىلەرنىڭ ئات گۆشىنى ياخشى كۆرۈدىغانلىقىڭلارنى بىلىمەن. تۈنۈگۈن ئاخشام ھاۋا يامغۇرلۇق بولغانلىقى ئۈچۈن سىلەرگە ئىكرام قىلىش ئۈچۈن دۇماندىن باشقا كېسىدىغان مال تاپالمىدىم. - دەپتۇ.

ھاتەمنىڭ مەرتلىكى ئىككى ئۆچكە تەلەپ قىلغانغا بىر قۇتان قوي بەرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەرتلىكىگە نېمىدىگەن ئوخشايدۇ. - ھە!

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەرتلىكىنىڭ ناھايىتى ياخشى بىر خۇي ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن:

«مەرت ئادەم ئاللاھقا، ئىنسانلارغا ۋە جەننەتكە يېقىن، ئەمما جەھەننەمدىن يىراقتۇر.»

"السَّخِيُّ قَرِيبٌ مِّنَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْجَنَّةِ قَرِيبٌ مِّنَ النَّاسِ
بَعِيدٌ مِّنَ النَّارِ" رواه الترمذي.

كېسەك

بورۇنقى زاماندا خاس مۇرات ئىسىملىك بىر پېقىر ئادەم ئۆتكەن ئىكەن. بۇ ئادەمنىڭ ناماز ۋە ئىبادەتلىرى ياخشى ئىكەن. بىر كۈنى ئۆيىنىڭ تېمىنى رېمونت قىلىۋاتقاندا بىر كېسەك نوکچە ئالتۇن تېپىۋاپتۇ. خۇشاللىقىدىن نېمە قىلىشىنى بىلمەي قاپتۇ.

«ئەمدى پېقىرلىقتىن قۇتۇلدۇم، ئۆزەمگە گۈزەل بىر داچا سالدۇرۇپ، ئاستىغا ئاق مەرمەر تاش ياتقۇزاي، ھەر بىر ئېغىز ئۆيىنى سۈپەتلىك ئۆي جاھازىلىرى بىلەن بىزەي. باغچىدا رەڭگارەڭ گۈل-چېچەك ۋە ھەر خىل مېۋە كۆچەتلىرى بولسۇن، بۇ كۆچەتلەردە دۇنيادىكى ئەڭ گۈزەل قۇشلار سايرىسۇن» دەپ خىيال قىپتۇ.

ئۇ كېچىسى بۇ خىياللارنى قىلىپ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ئەتىسى داچىغا ئالدىنغان خىزمەتچى ۋە ئاشپەزلەرنى خىيال قىلىپتۇ.

كېيىنكى كۈنى باشقا خىياللارنى قىلىپتۇ. خىيال قىلغانسىرى يېمەك-ئىچمەك، ناماز ئوقۇش، ھەتتا بەرگەن نېمەتلەر ئۈچۈن ئاللاھقا شۈكۈر قىلىشقا ۋاقىت چىقىرالماپتۇ.

يەنە بىر كۈنى خاس مۇرات كاللىسىدا مىڭ بىر تۈرلۈك خىيال بىلەن شەھەرنىڭ سىرتىدا ئايلىنىۋاتقاندا مازارلىقنىڭ يېنىدا كېسەك قويۇۋاتقان بىر ئادەمنى كۆرۈپتۇ.

بۇ ئادەم كەتمەن ۋە گۈرچەك بىلەن توپىنى ئۇيۇپ ئالغان توپراققا سۇ ۋە سامان ئارلاشتۇرۇپ خىش قىلىپىدا كېسەك قويۇۋاتقان ئىكەن.

كېسەك قويۇۋاتقان ئادەم مازارلىق توپرىقىدىن قويۇلغان كېسەكنىڭ مەزمۇت بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. خاس مۇرات بۇ گەپنى ئاڭلاپ، يۈزىگە بىر تەستەك يېگەن ئادەمدەك بولۇپ كېتىپتۇ. ئۆزىنى ئەيىبلەپ:

«ھەي ئەقىلسىز ئادەم، بىر كۈنى سېنىڭ توپرىقىڭدىنمۇ كېسەك قۇيىلىدۇ. قولۇڭغا بىر نوکچە ئالتۇن كېلىشى بىلەن خىياللاغا پېتىپ گەتتىڭ، ناماز، دۇئانى ئونۇتتۇڭ. ھالبۇكى، ھايات سەندىن ھەر كۈنى بىر نەرسىلەر كۈتىدۇ. ئۆلۈمگە قەدەممۇ قەدەم يېقىنلىشىۋاتسەن. بۇ خىيالپەرەسلىكنى تاشلىغىن. ئاللاھ بەرگەن بۇ پۇرسەتنىڭ قىممىتىنى بىلگىن. پۇلۇڭنى جايدا ئىشلەت، پۇلۇڭنى ئۇچۇرۇپ خامان سوقما» دەپ ئۆزىگە پىچىرلاپتۇ.

ئۇ ۋاقىتتا ناماز پىشىنغا ئەزان ئوقۇلۇشقا باشلاپتۇ.

خاس مۇرات ياخشى ئىشلارنى قىلىشنى ئويلاپ، كۆڭۈل خۇشاللىقىدا مەسجدكە قاراپ يول ئاپتۇ.

ئەگەر خاس مۇرات پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىنى بىلگەن بولسا ئىدى، بۇنداق بەھۇدە خىياللارغا چۆكۈپ كەتمىگەن بولاتتى:

«ئۇھۇد تېغىدەك ئالتۇنۇم بولسا، قەرزىمدىن ئارتۇقىنىڭ يېنىمدا ئۈچ كۈندىن ئارتۇق تۇرۇشنى خالىمايتتىم.»

«لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا يَسِّرُنِي أَنْ لَا يَمُرَّ عَلَيَّ ثَلَاثٌ وَعِنْدِي مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا شَيْءٌ أَرْضِدُهُ لِدَيْنٍ» رواه البخاري.

مېھمان

ھەمزى باغچىدا ئويناۋېتىپ ئاق ساقاللىق بىر ئادەمنى كۆرۈپتۇ. بۇ ئادەم ئاستا مېڭىۋاتقان ئىكەن. ئاق ساقاللىق ئادەم شېرىن مېھمانخانىسىنىڭ باغچە ئىشىكىنىڭ يېنىدا دەم ئېلىش ئۈچۈن بىر ئاز تۇرۇپ، ھەمزىگە:

- بالام! بۇ مېھمانخانىدا بىر كېچە قالسام بۇلامدۇ؟
- دەپ سوراپتۇ.

ھەمزى كۈلۈپ كېتىپ:

- تاغا، بۇ يەر مېھمانخانا ئەمەس. - دەپتۇ.
ئاقساقاللىق ئادەم:

- بۇ يەر مېھمانخانا بولمىسا قاندىق يەر؟ - دەپ سوراپتۇ. ھەمزى:

- بۇ يەر بىزنىڭ ئۆيىمىز. - دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ.
- شۇنداقمۇ؟ ئۇنداق بولسا بۇ ئۆينى كىم سالغان؟
- دەپ سوراپتۇ. ھەمزى:

- بوۋام. - دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. ئاقساقاللىق ئادەم:

- بوۋاڭدىن كېيىن بۇ يەر كىمگە قالغان؟ - دەپ سوراپتۇ. ھەمزى:

- دادامغا. - دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ.

- ئۇنىڭدىن كېيىن كىمگە قالدۇ؟ - دەپ سوراپتۇ.
ھەمىزى:

- ھەر ھالدا ماڭا قالدۇ. - دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ.
ئاقساقاللىق ئادەم ھەمىزىنىڭ يۈزىگە كۈلۈمسىرەپ
قارىغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا:

- بۇ ئۆيىنىڭ ئىگىلىرى داۋاملىق بۇ ئۆيىنى باشقىسىغا
بەرگىنىگە قارىغاندا ھەممىڭلار مېھمان ھېساپلىنىسىلەر
ئوغلۇم. - دەپ ئاستا مېڭىپ كېتىپتۇ.

مەكتەپتە دەرس باشلانغان ۋاقىتتا دىن مەدەنىيىتى
دەرسىدە دىققەتنى تارتىدىغان ئەسلىمىلەر سۆزلەنگەن
چاغدا ھەمىزى بۇ ۋەقەنى بايان قىلىپ بېرىپتۇ. بەزى
بالىلار ئاق ساقاللىق ئادەمنىڭ سۆزلىرىنى ئەھمىيەتسىز
دەپ قارىغاندا، ئوقۇتقۇچى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
شۇ ھەدىسىنى خاتىرىلىتىپتۇ:

«مېنىڭ دۇنيا بىلەن بولغان ئالاقەم دەرەخ ئاستىدا
ئارام ئالغاندىن كېيىن يولنى داۋام قىلغان يولوچىغا
ئوخشايدۇ.»

"مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَائِبٍ اسْتَضَلَّتْ تَحْتِ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ
وَتَرَكَهَا" رواه الترمذي.

ئوتۇنچى

ھەزرەتى مۇسا ئەلەيھىسسالام زامانىدا بىر پېقىر ئوتۇنچى بار ئىكەن. تاغدىن ئوتۇن تىرىپ، بۇ ئوتۇنلارنى ئۆشنىسىگە ئارتىپ شەھەرگە ئەكىلىپ ساتقان پۇل بىلەن تۇرمۇشنى قامدايدىكەن. ئوتۇنچى بۇ جاپالىق ئىشتىن پەقەت زارلانمايدىكەن. ئەمما ئۆزىگە ئوخشاش ئوتۇنچىلىق قىلىدىغان بىر قوشنىسىنىڭ ئوتۇنىنى ئېشىكىگە ئارتىپ ئەكىلىشىگە چىدىمايدىكەن.

پېقىر ئوتۇنچى بىر كۈنى ھەزرەتى مۇسانىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئوتۇن يۇدۇۋېرىپ، بېلىم زەخمىلەندى. راھەت ۋە خاتىرجەملىك دېگەن نەرسىنى ھاياتىمدا كۆرۈپ باقمىدىم. ئۆتۈنۈپ قالاي، رابىيىنىڭ ھۇزۇرىغا بارغان ۋاقتىڭدا مېنىڭ ھالىمنى يەتكۈزگىن، ئوتۇن توشۇش ئۈچۈن ماڭا بىر ئېشەك بەرسۇن. - دەپ دەردىنى ئېيتىپتۇ.

ھەزرىتى مۇسا ئەلەيھىسسالام ئاللاھتائالانىڭ ھۇزۇرىغا بارغاندا ئوتۇنچىنىڭ تەلىۋىنى ئېيتىپتۇ.

ئاللاھتائالا:

- ئۇ بەندەمدە كۆرەلمەسلىك كېسىلى بار. بۇ كېسەلدىن قۇتۇلمىغان مۇددەتكىچە راھەتكە ئېرىشەلمەيدۇ. ئوھەممىدىن ئاۋۋال باشقىلارغا ھەسەت قىلىشتىن يىراق تۇرسۇن. بۇ چىدىماس بەندەمنىڭ ئوتۇنچى قوشنىسىنىڭ ئېشىكى كېسەل بولۇپ قالدى. ئۇنىڭغا قوشنىسىنىڭ ئېشىكىنىڭ ساقىيىشى ئۈچۈن دۇئا قىلىشنى ئېيتقىن. قوشنىسىنىڭ ئېشىكى ساقايغاندا ئۇنىڭغا بىر ئېشەك بېرىمەن. - دەپتۇ.

- ھەزرىتى مۇسا پېقىر ئوتۇنچىغا ئاللاھتائالانىڭ بۇ تەكلىۋىنى يەتكۈزگەندە، ئادەمنىڭ ھەسەتخورلۇقى كۈچىيىپ:

- قوشنامنىڭ ئېشىكىنىڭ ساقىيىشى ئۈچۈن دۇئا قىلالمايمەن. مەن ھالىمدىن رازىمەن. ئاللاھتائالادىن ئېشەك تەلەپ قىلمايمەن. مۇمكىن بولسا، قوشنامنىڭ ئېشىكى ساقايمسۇن. - دەپتۇ.

ھەسەتخورلۇق ھەقىقەتەن بىر كېسەللىكتۇر. ئۇنىڭغا مۇپتىلا بولغان ئادەمنىڭ بەختلىك بولۇشى مۇمكىن ئەمەستۇر. پېقىر ئوتۇنچىغا بېلىدە ئوتۇن توشۇشقا قارىغاندا ھەسەتخورلۇقى ئۇنى بەكرەك ئازاپلاپ، راھەت يۈزى كۆرسەتمىگەنلىكى بىر ھەقىقەتتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقىقەتنى نېمىدىگەن گۈزەل ئىپادىلەپ بەرگەن - ھە!

«ھەسەتخورلۇق قىلماڭلار. ئوتنىڭ ئوتۇنىنى كۆيدۈرگىنىدەك، ھەسەتخورلۇقمۇ ساۋاپلىق ئىشلارنى بىكار قىلىۋېتىدۇ.»

"إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ" رواه أبو داود.

قانلىق تىغ

ئۇ كۈنى سودا-سېتىقنى قادىر قىلماقچى ئىدى. قادىر سەھەر تۇرۇپ بازارغا باردى. قاسساپ دۈككىدىن جىگەر ئالدى. ئالغان ھەر نەرسىنى سومكىسىغا قويدى. تۆمۈر-تەستەك ساتىدىغان دۈككىدىن ئالغان تىغنىڭ جىگەر خالتىسىنى تېشىۋاتىدىغانلىقى پەقەت ئەقلىگە كەلمىگەن ئىدى. ئۆتكۈر ئۇچلۇق تىغنى سومكىدىن چىقاردى. ئۈستىدىكى قانلارنى يۇيۇش ئۈچۈن دەرۋازىنىڭ يېنىدا قويدى. قايتىپ كەلگەن ۋاقتىدا جىگەر پۇرىقى پۇراپ كەلگەن بىر مۈشۈكنىڭ تىغنى يالاۋاتقانلىقىنى كۆردى.

قارىسا تىغقا چاپلىشىپ قالغان قان ئازلاشنىڭ ئورنىغا تېخىمۇ كۆپىيىشكە باشلىدى. مۈشۈك كۆپىيىۋاتقان قاننى ئىشتىھا بىلەن يالاۋەردى.

قادىر ئەھۋالنىڭ ماھىيىتىنى كۆرۈپ، بىچارە مۈشۈككە ئىچى ئاغرىدى. ئۇنى «پوش، پوش» دەپ قوغلىۋەتتى.

مۈشۈك رىزىقىغا توسالغۇ بولغان ئادەمگە ھومىيىپ قارىدى. مۈشۈك قانلىق تىغنىڭ تىلىنى كېسىۋەتكەنلىكىنى، ناھايىتى ئىشتىھا بىلەن ئۆزىنىڭ قېنىنى ئۆزى يالغانلىقىنى بىلمىدى.

قادىر بولۇپ-ئۆتكەن ئىشلارنى دادىسىغا ئېيتىپ بەرگەن ۋاقتىدا دادىسى كۈلۈمسىرەپ:

- ئوغلۇم! بەزى ئادەملەر خۇددى مۈشۈككە ئوخشايدۇ. قىلغان ئەسكىلىكنىڭ ئۆزىگە زىيان سالىدىغانلىقىنى ئويلىمايدۇ. ئەسكىلىكنى توسۇپ قالاي دېگەن ۋاقىتتا خۇددى مۈشۈككە ئوخشاش ساڭا قارشى چىقىدۇ. - دېدى. قانداق بۇ گەپنى ئاڭلاپ:

- ئۇلارنىڭ ئەسكىلىكىگە توسالغۇ بولماسلىق كېرەك. ئۇلار قىلغان ئەسكىلىكنى ئۆزى بىلسۇن. - دېيىشى بىلەن دادىسى:

- ئۇلارنىڭ ئەسكىلىكى بىلەن كارىمىز بولماسلىق بىزگە ياراشمايدۇ. بىزنىڭ ۋەزىپىمىز ئىنسانلارنى يامان يوللاردىن ۋاز كەچتۈرۈشتۇر. بۇنداق قىلغان ۋاقىتتا ئۇلارغا ھەمدە جەمئىيەتكە تۆھپە قوشقان بولىمىز. - دېدى. ئاخىرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىنى ئوقۇپ بەردى:

«بىر يامان ئىشنى كۆرگەن بىر ئادەم ئۇ ئىشنى ئالدى بىلەن قولدا توسۇشى، ئۇنىڭغا كۈچى يەتمەسە تىلى بىلەن توسۇشى، ئۇنىڭغىمۇ كۈچى يەتمەسە قەلبىدە نارازى بولۇشى كېرەك.»

"مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ
فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ" رواه مسلم.

ئىت

مەمەت تاغا ئايالى بىلەن ئېتىزلىقتا ئورما ئۇرۇۋاتاتتى . كىچىك بالىسى بىلەن ئىتى قاراباش ئېتىزلىقنىڭ قىرغىدىكى دەرەخنىڭ ئاستىدا ئۇخلاۋاتاتتى .

ئۇلار ئارام ئالايلى دەپ دەرەخنىڭ يېنىغا كەلگەندە ناھايىتى دەھشەتلىك بىر مەنزىرىنى كۆردى . بالىسى بۆشۈكتە تەنۇر يېتىپ ، مىدىرلىمايتتى . قاراباش بولسا قانغا مىلىنىپ كەتكەن ئىدى .

مەمەت تاغا ھۇشنى يوقۇتۇپ قويدى . قاراباشنى بوۋاقنى پارچىلىدى دەپ ئويلاپ ، قولىدىكى ئوغاق بىلەن ئۇنىڭ بېشىغا ئۇردى . بىچارە قاراباش يەرگە يىقىلىپ ئۆلدى .

مەمەتكە ئايالى بوۋاقنىڭ ساقلىقىنى ، بىخارامان ئۇخلاۋاتقانلىقىنى ئېيتقاندا ئۇ ھاڭۋېقىپ قالدى . ئالدى تەرەپتە بىر يىلاننىڭ جانسىز يېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ، قاراباشنىڭ ئۇنىڭ بىلەن بوغۇشقاندا يارىلانغانلىقى ، بالىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇپ قالغانلىقىنى چۈشەندى ۋە چوڭقۇر قايغۇغا پاتتى .

مەمەت تاغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىگە قاراپ ھەرىكەت قىلغان بولسا ، نەقەدەر توغرا قىلغان بولاتتى - ھە!

«ئېھتىياتلىق ھەرىكەت قىلىش ئاللاھتىن ،
ئالدىراڭغۇلۇق قىلىش شەيتاندىندۇر .»

"الْأَنَاءَةُ مِنَ اللَّهِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ" رواه الترمذي .

سېرىق كالا

ئائىشە خانىم بېغىغا پۇرچاق تېرىغان ئىدى. ھاۋا ياخشى بولغانلىقى ئۈچۈن پۇرچاقلار قىسقا ۋاقىت ئىچىدە بىخلاندى.

ئائىشە خانىم بىر كۈنى قورقۇنۇچلۇق مۆرەپ كەتكەن كالا ئاۋازىنى ئاڭلاپ سىرتقا يۈگۈردى. قارىسا قوشنىسىنىڭ سېرىق كالسى باغغا كىرىپ، بىخلىنىپ ئۆسۈۋاتقان پۇرچاقلارنى دەسسەپ مېچىۋاتقان ئىكەن.

ئائىشە خانىم قىلغان ئەمگىكىنىڭ زايا بولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ قېتىپلا قالدى. سېرىق كالا بويىندا

لەپپەڭشىپ تۇرغان ئاغامچا بىلەن ئېغىلنىڭ ئالدىدا مۆرەپ كەتتى. ئائىشە خانىم ئاچچىقىنى باسالماي قولغا بىر كالتەك ئېلىپ كالىنىڭ ئالدىغا كەلدى.

بۇ ۋاقىتتا قوشنىسى يۈگرەپ كېلىپ، كۆڭلى يېرىم ھالدا:

- بېچارىنىڭ مۇزىيى تۈنۈگۈن ئۆلۈپ كەتكەن ئىدى. ئەتىگەندىن بېرى ئۈچ قېتىم ئاغامچىنى ئۈزۈۋېتىپ، مۇزىيىنى ئىزدەۋاتىدۇ. - دېدى.

ئائىشە خانىم بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ قولىدىكى كالتەكنى يەرگە قويدى. يېنىدىكى سېرىق كالىنىڭ ئازاپلىق كۆزلىرىگە قاراپ، بېشىنى سىلاپ:

- دېمەككى، بۇمۇ مۇزىيىنى ئويلايدىكەن - دە. - دېدى. مېجىلىپ كەتكەن پۇچاقلىرىنى ئونتۇپ كەتتى.

ئائىشە خانىمنىڭ بۇ گۈزەل ھەرىكىتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىگە ئۇيغۇن ئەمەسمۇ؟!

«ئاللاھتىن قورقۇڭلار، بۇ تىلىسىز ھايۋانلارنى قىيىنماڭلار.»

"اتَّقُوا اللَّهَ فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ الْمُعْجَمَةِ" رواه أبو داود.

مەنبە

- قۇشلار: نەسائى، «ئىمامەت» 48.
- تىكەن: تىرمىزى، «بىرر» 16.
- پەلتو: بۇخارى، «ساۋم» 56.
- ئەينەك: ئەبۇ داۋۇد، «ئەدەپ» 49.
- غاددار: بۇخارى، «مەزالم» 3.
- جىن-ئالۋاستى: مۇسلىم، «زىكىر» 38.
- جەننەتتىكى خوشنا: مۇسلىم، «زىكىر» 38.
- چىش ئاغرىقى دورىسى: مۇسلىم، «ئىمان» 164.
- پورتىمال: تىرمىزى، «بىرر» 27.
- زەھەر: تىرمىزى، «بىرر» 27.
- كەمەر: تىرمىزى، «بىرر» 58.
- ئاچچىقلىنىش: بۇخارى، «ئەدەپ» 76.
- بەسلىشىش: مۇسلىم، «جەننەت» 64.
- ئالتۇنلار: مۇسلىم، «ئىمان» 147.
- ئوغرى: بۇخارى، «ھۇدۇد» 7.
- لوقما: ئىبنى ئەبۇ شەيبە، «ئەل مۇسەننەفى» (ھوت) VI. 164.
- پۇل: مۇسلىم، «بىرر» 5.
- ۋاستىچى: تىرمىزى، «ئىلىم» 14.
- مۆكىمۆكىلەك: تىرمىزى، «بىرر» 37.
- چىدىماس: تىرمىزى، «بىرر» 58.

- گىلاس دەرىخى: تىرمىزى، «زۇھد» 27.
- ئوغۇل: مۇسلىم، «ئىتىكافى» 25.
- ئوغلاق: ئەھمەت بىن ھەنبەل، «مۇسئەد» II، 20، 164، 206.
- مەرىپەتلىك بالا: ئىبنى ماجە، «ئەدەب» 1.
- سۇلياۋ قاچا: تىرمىزى، «بىرر» 3.
- قەلەم: بۇخارى، «ئەدەب» 69.
- يالغانچى: مۇسلىم، «بىرر» 103.
- كەشتانى دەرىخى: ئەھمەت بىن ھەنبەل، «مۇسئەد» 1، 5.
- ئەكس سادا: بۇخارى، «ئەدەب» 31.
- نان: مۇسلىم، «بىرر» 69.
- پىخسىق: تىرمىزى، «بىرر» 40.
- ئاياق: ئىبنى ماجە، «زۇھد» 24.
- ئاپتوموبىل: مۇسلىم، «زۇھد» 24.
- دۇمان: تىرمىزى، «بىرر» 40.
- كېسەك: بۇخارى، «ئىستىكرار» 3.
- مېھمان: تىرمىزى، «زۇھد» 44.
- ئوتۇنچى: ئەبۇ داۋۇد، «ئەدەب» 44.
- قانلىق تىغ: مۇسلىم، «ئىمان» 49.
- ئىت: تىرمىزى، «بىرر» 66.
- سېرىق كالا: ئەبۇ داۋۇد، «جىھاد» 44.

